



GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, STUDENI 2018. ■ GODIŠTE XII. ■ BROJ 78 ■ ISSN 1846-4076

Požeška biskupija dodijelila 156 stipendija

DOGAĐAJNICA

Konstituirajuća sjednica petog
saziva Prezbiterskog vijeća

Deseta obljetnica
utemeljenja Đakovačko-osječke
crkvene pokrajine

Sporazum o župama koje
su povjerene zagrebačkoj
franjevačkoj Provinciji

Svjetski misijski dan i blagdan
sv. Ivana Pavla II. u Katedrali

Blagoslov obnovljene crkve
sv. Dimitrija u Trenkovu

Hodočašće vjernika Krčke
biskupije u Staru Gradišku

Zdravstveni djelatnici
hodočastili Gospi Voćinskoj

KULTURA

Znanstveno-stručni simpozij
o Luki Iliću Oriovčaninu

Orguljaške večeri
u požeškoj Katedrali

Premijerno prikazan
dokumentarni film
»Milijun koraka

ŽIVOT MLADIH

Dan Katoličke
gimnazije u Požegi

Hodočašće dječjih crkvenih
zborova u požešku Katedralu

IZ NAŠEG CARITASA

Učenici Katoličke osnovne škole
u Požegi pohodili Caritas

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević



U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 13. listopada, okupili su se studenti i učenici kojima je Zaklada Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima odobrila stipendije u započetoj školskoj godini. Na susretu je sudjelovao i požeški biskup Antun Škvorčević koji je nakon molitve pozdravio učenike i studente te posebno zahvalio njihovim roditeljima za žrtvu i ljubav kojom odgajaju svoju djecu. Spomenuo je kako se stipendije već tradicionalno dodjeljuju u pripravi za blagdan sv. Terezije Avilske... (str. 18)



PROSLAVA SVETKOVINE SV.
TEREZIJE U POŽEGI • STR 2.



PEDESETA OBLJETNICA
ŽUPE KUZMICA • STR 8.



DAN KATOLIČKE GIMNAZIJE U
POŽEGI • STR 18.

Proslava svetkovine sv. Terezije Avilske



Na svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale, grada Požege i Katoličke gimnazije u Požegi, 15. listopada, svečano misno slavlje u Katedrali predvodio je hvarski biskup Petar Palić, u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem, đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem, đakovačko-osječkim nadbiskupom u miru Marinom Srakićem, srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem, članovima požeškog Stolnog kaptola Sv. Petra te svećenicima Katedralnog arhiđakonata.

Slavlje je započelo procesijom s moćnikom sv. Terezije Avilske iz crkve sv. Lovre. U procesiji su uz nadbiske i biske, svećenike, đakone, časne sestre i vjeroučitelje sudjelovala djeca i djelatnici Katoličke osnovne škole u Požegi i Katoličke gimnazije u Požegi.

Naučiteljica Crkve

Pozdravljajući nazočne nadbiske i biske, na čelu s predsjedateljem slavlja biskupom Petrom, svećenike, sestre redovnice, vjeroučitelje, bogoslove, svećeničke aspirante i sve one koji su se iz Župe Sv. Terezije Avilske i iz drugih gradskih župa okupili na ovo slavlje,

biskup Antun je rekao: »U uzburkanim vremenima 16. stoljeća naša sv. Terezija Avilska nije se izgubila, s najjačom vjerom odrekla se površnosti i ravnodušnosti te živjela duboko povezana s Bogom, uvjerena da je samo on njezinom srcu dostatan. Iskusiła je njegovu blizinu i pronašla u njoj svoj smisao i puninu. Papa Pavao VI., jučer uzdignut na oltar svetosti, proglasio je 1970. godine sv. Tereziju Avilsku prvom ženom naučiteljicom Crkve. Neka ona bude učiteljicom i našim katoličkim školama te moli za sve vas, dragi učenici, da se nitko od vas ne izgubi u suvremenim lutanjima, ne povjeruje zlu, koje na različite načine želi pomračiti Vašu plemenitost i dobrotu, čistoću i svetost«. Potom je pozdravio predstavnike grada Požege, Požeško-slavonske županije, predstavnike Hrvatske vojske i polici-

je, te sve druge predstavnike gradskih ustanova. Predsjedatelja slavlja biskupa Petra je zamolio da moli s nazočnim vjernicima i povjeri ih sv. Tereziji, da Bog njezinim zagovorom odvрати od njih zlo koje ih želi poniziti.

Otvorena Božjem duhu

Uvodeći u misno slavlje biskup Petar zahvalio je biskupu Antunu na pozivu da predvodi misno slavlje, kao i na njegovim pozdravnim riječima. Rekao je da slavimo Gospodina koji je divan u svojim svetima, a osobito u sv. Tereziji Avilskoj, ženi koja je bila otvorena poticajima Božjega Duha, i koja je nastojala drugima svjedočiti dubinu otajstva Božje prisutnosti. Pozvao je nazočne da otajstva se i njima otvaraju u svakoj svetoj misi prihvate svojim razumom i vjerom, te posvjedoče svojim životom.

U homiliji je biskup Petar izrazio radost što može biti dionikom ovog slavlja zahvaljujući pozivu biskupa Antuna, pastira požeške mjesne Crkve, i svoga negdašnjeg profesora, koji je svojom stručnošću i oduševljenošću svojim studentima ne samo



U uzburkanim vremenima 16. stoljeća naša sv. Terezija Avilska nije se izgubila, s najjačom vjerom odrekla se površnosti i ravnodušnosti te živjela duboko povezana s Bogom, uvjerena da je samo on njezinom srcu dostatan – istaknuo je biskup Škvorčević.

u Požegi



Biskup Palić je rekao da nas sv. Terezija uči da su molitva i meditacija ulazna vrata u zamak duše, to jest u vječno Božje kraljevstvo.



prenosio znanje, nego je u njih ulievao ljubav prema Bogu, Crkvi i teologiji. Rekao je da iz povijesnog bogatstva devetstoljetne biskupije, kojoj je postao biskupom minuloga travnja, a koja se prostire srednjodalmatinskim otocima Hvarom, Bračom i Visom, promatra mladu dvadesetgodišnju Požešku biskupiju te je izrazio radost što ona na ovim prostorima „Zlatne doline“ odvažno svjedoči pripadnost Isusu Kristu i radost njegove poruke spasenja. Citirao je riječi koje je prigodom proglašenja sv. Terezije Avilske prvom ženom naučiteljicom Crkve, 1970. godine izrekao sveti papa Pavao VI.: „Književni genij nevjerojatne plodnosti, učiteljica duhovnog života, kontemplativna kao nitko drugi i neumorno aktivna. Velika osobnost, jedinstvena, a ipak toliko ljudska i privlačna“. Naglasio je da je sv. Terezija Avilska, unatoč svojim ljudskim slabostima i životnim poteškoćama, uspjela u nastojanju da živi istinskim i dubokim duhovnim životom, kojega je nazivala „svojim vrtom“, jer je u Isusu Kristu pronašla zaručnika i pri-

jatelja koji je najviše ljubi i koji njezin vrt najbolje može natopiti kišom Božje milosti.

Put kroz pustinju

Rekao je da Božja riječ naviještena u ovom misnom slavlju pomaže razumjeti što se to događalo u prebogatom duhovnom životu sv. Terezije, a što onda svakom vjerniku može biti od koristi za njegov duhovni život. Ivan u Evanđelju izvješćuje da je Isus upravo na blagdan sjenica – a to je blagdan koji se slavi u vrijeme kad se suha pustinja natopljena obilnim jesenjim kišama sva zazeleni – o sebi govorio kao o izvoru iz kojeg će poteći rijeke žive vode kojom se jedino može utažiti žeđ ljudskog srca za Božjom ljubavlju. „Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek, pokazuje pravu Božju čežnju za čovjekom, ali i čovjekovu čežnju za Bogom. Ako želimo u svom vjerskom životu ponovno probuditi čežnju, onda moramo učiti na temelju iskustva Izraelaca o duhovnosti pustinje. Pustinja je mjesto smrti, ali i mjesto života. Pustinja je mjesto pobune protiv Boga, ali i mjesto

novih odluka. Pustinja je mjesto prianjanja uz božanstva, ali i mjesto sjećanja na prvu ljubav“, ustvrdio je biskup Petar. Poručio je nazočnima da ih Bog često vodi upravo kroz pustinju, da bi našli vremena za molitvu, te osjetili i prepoznali kako po molitvi u njima počinje rasti novi život. Biskup Petar je naglasio kako je Sv. Terezija Avilska, osim slikom vrta, ljudsku dušu zorno opisala i slikom dvorca. Tako u djelu „Zamak duše“ dušu opisuje kao dvorac s mnogo soba, u čijem središtu je glavna soba, u kojoj boravi sâm kralj, to jest Bog. Duša ide dvorcem od vrata do vrata, dok konačno ne dođe do glavne sobe u njegovu središtu, u kojoj biva ispunjena puninom Božje blizine u konačnom sjedinjenju s Kristom. Rekao je da nas sv. Terezija uči da su molitva i meditacija ulazna vrata u zamak duše, to jest u vječno Božje kraljevstvo.

Završavajući homiliju biskup Petar pozvao je nazočne da i oni zajedno sa sv. Terezijom svoj pogled po molitvi i meditaciji usmjerene na Boga jer će jedino na taj način moći pravo vidjeti potreba braće ljudi i svijeta u kojem žive. »Sveta Terezija je pronašla 'put savršenstva' u svom životu i nastojala ga je prenijeti i drugima. Svako vrijeme i svaki svetac imaju svoje vlastite putove, ali uvijek vrijedi poticaj da tim putovima treba hrabro koračati i svjedočiti Božju prisutnost. I ovi putovi, naši, kojima mi danas hodamo u ovom našem vremenu trebali bi biti za nas svjedočanstvo nade za Crkvu u svijetu i u našoj Domovini; svjedočanstvo nade za sve one koji pate, koji su pritisnuti nevoljama; svjedočanstvo nade u bolje sutra, u pravednije sutra, u poštenije sutra. Tu nadu koju mi kršćani nosimo u sebi snagom Duha, pozvani smo pružiti ovom svijetu. Neka nam u tom nastojanju pomogne i sv.

Terezija Avilska, čiji zagovor u vjeri molimo«, zaključio je biskup Petar.

Čin zahvale

Na svršetku misnog slavlja nazočni vjernici, predvođeni biskupom Antunom, izmolili su molitvu sv. Tereziji Avilskoj. Potom je jedan učenik Katoličke gimnazije u Požegi uputio riječ pozdrava biskupu Petru, a biskupu Antunu je zahvalio što je osnivanjem Katoličke gimnazije u Požegi mladima ovog kraja omogućio da se intelektualno, kulturno i duhovno izrađuju u cjelovite osobe.

Biskup Antun je ocima nadbiskupima i biskupima zahvalio za sudjelovanje, a biskupu Petru i za predvođenje misnog slavlja. Rekao je da se je po njihovoj nazočnosti očitovalo zajedništvo Požeške biskupije u općoj Crkvi, i da je to zajedništvo minulih dana na osobit način potvrdila Kongregacija za kler kad je proglasila sv. Ćirila i sv. Metoda zaštitnicima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Tim su činom, ustvrdio je biskup, na nov način oživjeli likovi sv. Ćirila i sv. Metoda, koje su na freskama stubova požeške Katedrale oslikali Celestin Medović i Oton Iveković. Zahvalio je đakovačko-osječkom nadbiskupu i metropolitu Đuri Hraniću za njegovo zauzimanje da sv. Ćiril i sv. Metod budu proglašeni zaštitnicima Osječko-slavonske crkvene pokrajine. Zahvalio je učenicima Katoličke osnovne škole u Požegi za njihovo pobožno, strpljivo i radosno sudjelovanje na ovom slavlju, a njihovom zboru za pjevanje. Zahvalio je ravnatelju požeške Katoličke gimnazije prof. Ivici Bedeničiću i svim djelatnicima škole za sve što čine u službenju mladim ljudima.

Katedralni mješoviti zbor predvodio je pjevanje pod vodstvom Marija Večerića, i prvi put otpjevao misu koju je on skladao.



Konstituirajuća sjednica petog saziva Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije



U Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi, 6. studenoga održana je konstituirajuća sjednica petog saziva Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Nakon molitve Trećega časa vijećnike je pozdravio biskup Antun Škvorčević, istaknuvši kako Prezbitersko vijeće očituje sinodalnost Crkve, a kao savjetodavno tijelo pomaže biskupu u biskupijskoj upravi te promicanju pastoralnih programa. Čestitao je vijećnicima na članstvu u novom sazivu Prezbiterskog vijeća te ih upoznao s dnevnim redom. Potom je dosadašnji tajnik Ivica Žuljević pročitao zapisnik posljednje sjednice četvrtog saziva Vijeća.

Biskup Antun je potom predstavio članove Vijeća po službi, zatim izabra-

ne članove u deset dekanata, predstavnika umirovljenih svećenika, redovnika i župnih vikara, te one koji su imenovani. Vijećnici su zatim za tajnika Vijeća izabrali Roberta Kupčaka. Biskup je zahvalio dosadašnjem tajniku Ivici Žuljeviću i čestitao novom tajniku na izboru. Sukladno odredbi Zakonika kanonskoga prava izabrana su petorica župnika za postupak uklanjanja pojedinog župnika sa župe, među kojima su četvorica arhidakona - Dražen Akmačić, Antun Prpić, Vladimir Škrinjarić i Milan Vidaković - te uz njih Josip Devčić. Biskup je dodao da su navedeni arhidakoni imenovani i za članove Zbora savjetnika Požeške biskupije te pored njih još Josip Devčić, Ivica Žuljević i Robert Mokri.

Zajednice obitelji u župama

Zatim je sudski vikar Želimir Žuljević upoznao vijećnike s Općom uredbom Europskog parlamenta o zaštiti osobnih podataka na koju se naslanja Zakon o provedbi Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka Republike Hrvatske, dajući osnovne informacije potrebne za razumijevanje jednog i drugog zakonskog akta te izloživši što to znači za djelovanje Katoličke Crkve. Spomenuo je da se prema Opća odluka Hrvatske biskupske konferencije o tom pitanju. U raspravi koja je uslijedila postavljena su konkretna pitanja o zaštiti osobnih podataka iz pastoralne prakse vezanih za spomenutu Uredbu, odnosno Opću odluku.

Vijećnicima se potom u radu sjednice pridružio Tonči Matulić s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji je progovorio o problemu kleričkog spolnog zlostavljanja maloljetnika. Profesor je vijećnicima približio spomenutu problematiku s više razina, napose s moralne i pravne, ukazavši na ono što Crkva poduzima s obzirom na to pitanje. Biskup Antun je istaknuo važnost navedene

teme, spomenuvši kako nas ono što se događalo sa svećenicima u pojedinim zemljama u pogledu spolnog zlostavljanja maloljetnika potiče da poradimo na prevenciji u pastoralnom radu s djecom i mladima u župi, na vjeronauku u javnim školama te u katoličkim školama. Donesena je odluka da Ured Požeške biskupije za crkveno-pravna pitanja oblikuje povjerenstvo koje će se baviti prevencijom u pogledu spolnog zlostavljanja maloljetnika te izraditi potrebnu građu za svećenike i druge pastoralne djelatnike.

Povjerenik za pastoral braka i obitelji Ivan Popić predstavio je potom određena pitanja pastoralnog braka i obitelji, prikazavši najprije podatke vezane uz sudjelovanje vjernika Požeške biskupije na Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu minuloga 15. i 16. rujna ove godine. Raspravljen je način održavanja tečaja pripreme za brak u Požeškoj biskupiji te osnutak zajednice obitelji u pojedinim župama, povezan s Biskupskom sinodom o obitelji iz 2015. godine. Biskup je

Donesena je odluka da Ured Požeške biskupije za crkveno-pravna pitanja oblikuje povjerenstvo koje će se baviti prevencijom u pogledu spolnog zlostavljanja maloljetnika te izraditi potrebnu građu za svećenike i druge pastoralne djelatnike.



Među ostalim bilo je govora o iseljavanju mladih ljudi i obitelji u inozemstvo te nastojanja da se u pastoralnom djelovanju vjernicima pomogne u razmišljanju da svoje odluke ne donose samo na temelju ekonomskog stanja, nego uključe i druge dimenzije njihova života.

podsetio kako je po završetku spomenute Sinode na jesenskom zasjedanju Prezbiterskog vijeća navedene godine osnovano Povjerenstvo kojemu je dana zadaća doraditi sadašnji priručnik Požeške biskupije za tečaj priprave za brak, napose s obzirom na brak kao stvarnost vjere te potrebu svojevrsne inicijacije zaručnika u kršćanstvo, i oživljavanje svijesti da župna zajednica pripravlja za sakrament ženidbe kao i za druge sakramente, što se trenutnim modelom ponešto izgubilo, jer se priprava odvija uglavnom na dekanatskoj razini. Povjerenstvo

je pozvano da u tom pogledu što prije doradi spomenuti priručnik.

Problem iseljavanja

Potom je biskupijski ekonom Robert Mokri podsjetio na neka ekonomska pitanja, napose vezana uz kolekte opće i mjesne Crkve te važnost njihova pravovremenog dostavljanja biskupijskom Ekonomatu kako bi se što prije mogle proslijediti onima kojima su namijenjene. Među ostalim bilo je govora o iseljavanju mladih ljudi i obitelji u inozemstvo te nastojanja da se u pastoralnom djelovanju vjernicima pomogne u

razmišljanju da svoje odluke ne donose samo na temelju ekonomskog stanja, nego uključe i druge dimenzije njihova života. Razgovor o socijalnom stanju ljudi na području Biskupije postavio je i pitanje crkvenih kuća u župama koje nemaju svećenike i njihove namijene za neke socijalne svrhe. Predstavnici pojedinih dekanata u Vijeću zaduženi su da o tom razgovaraju sa svojim dekanima, uzevši u obzir i mogućnost participiranja u fondovima Europske unije. O tom je nekoliko korisnih informacija dao Ivica Žuljević, koji vodi neke biskupijske projekte. Biskup je podsjetio vijećnike o namjeri da se prošle godine kada je održan Euharistijski kongres, urede pojedine zapuštene župne kuće i barem započne gradnja novih uz potporu sredstvima Biskupijske ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika. Vijećnici su upoznati da je izgrađena župna kuća u Okučanima,

obnovljena u Oriovcu, započeta u Virovitici Župa bl. Alojzija Stepinca, uređeni prostori za župnikovo stanovanje u Turnašici, jednako tako i u Badljevini, a unatoč osiguranih sredstava nije obnovljena župna kuća u Sladojevcima. Spomenuto je kako su započeli pravni radovi za izgradnju nove župne kuće u Đulovcu, da je potrebno donijeti odluku o župnoj kući u Cabuni, razmotriti pitanje nove župne kuće u Župi bl. Ivana Merza u Slatini te obnove i nekih drugih kuća.

Na koncu je potaknuto pitanje djelovanja župnih pastoralnih vijeća kao oblika suradnje svećenika i laika te su dogovoreni njihovi susreti početkom Došašća u pojedinim arhidakonatima: 3. prosinca 2018. Slavonsko-podravski arhidakonat; 4. prosinca Zapadno-slavonski arhidakonat; 5. prosinca Posavski arhidakonat i 7. prosinca Katedralni arhidakonat.

Biskup primio pomoćnika ministra hrvatskih branitelja

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 6. studenog Nenada Križića, pomoćnika ministra hrvatskih branitelja u pratnji Mate Bobaša, predsjednika HVIDR-e Virovitičko-podravske županije te Ilije Nikolića, predsjednika HVIDR-e u Slatini. Razgovarali su o stanju hrvatskih branitelja na području Požeške biskupije i načinu na koji bi se moglo još bolje i brže rješavati njihove probleme, od zdravstvenih do stambenih. Istaknuto je značenje duhovne dimenzije koja pridonosi njihovom cjelovitom zdravlju. U tom smislu istaknuli su i važnost hodočašća hrvatskih branitelja, Hrvatske vojske i policije Gospi Voćinskoj, koje će se idućega 13. prosinca održati po deseti put na dan kad je ubijeno više od 40 nedužnih voćinskih civila te razoreno Gospino svetište. Razmotrili su neka konkretna pitanja s time povezana i donijeli odluke o pojedinim sastavnicama hodočašća. Biskup je zahvalio pomoćniku ministra branitelja Križiću za sve što nastoji činiti u prilog hrvatskih branitelja, napose u organiziranju njihova hodočašća u Voćin.



Susret biskupa i dekana požeškog Veleučilišta

U Biskupskom domu u Požegi, 23. listopada biskup Antun Škvorčević primio je prof. dr. Borislava Miličevića, dekana Veleučilišta u Požegi, koji je nedavno stupio u službu. Dekan je izvijestio biskupa o stanju spomenute visokoškolske ustanove, njezinu djelovanju, problemima s kojima se susreće, planovima te izgradnji studentskog doma. Biskup je iskazao potporu radu Veleučilišta, istaknuvši njegovo značenje u okviru požeških odgojno-obrazovnih ustanova, među kojima su i katoličke škole. Naznačio je mogućnosti suradnje između Biskupije i Veleučilišta, napose s obzirom na pastoral studenata.



Pakračka gradonačelnica kod biskupa

U Biskupskom domu u Požegi, biskup Antun Škvorčević primio je 24. listopada Anamariju Blažević, pakračku gradonačelnicu. Na susretu je sudjelovao i Matija Juraković, pakrački župnik te Ivica Žuljević, voditelj Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije. Razgovarali su o različitim pitanjima života ljudi u Pakracu, napose onih koji još uvijek nose rane nedavnoga rata i o nastojanjima oko što boljih odnosa hrvatskih i srpskih građana te o gospodarskom stanju, povezanom s iseljavanjem. Gradonačelnica je izrazila optimizam s obzirom na navedenu situaciju koja nakon ratnih razaranja – kako u društvenom tako u gospodarskom pogledu – ide na bolje. Razmotrili su i ulogu Katoličke Crkve u navedenim nastojanjima te mogućnost suradnje napose na odgojno-obrazovnom području.

Deseta obljetnica utemeljenja Đakovačko-



Na početku slavlja mons. Janusz Blachowiak, tajnik Apostolske nuncijature u RH, pročitao je Dekret Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, kojim se sv. Ćiril, monah i Metod, biskup, potvrđuju zaštitnicima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine.

Nakon hodočašća svećenika Đakovačko-osječke crkvene pokrajine u Staru Gradišku te hodočasničkih slavlja na Tekijama u Srijemskoj biskupiji i Pleternici u Požeškoj biskupiji, središnji spomen 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine održan je u Đakovu, sjedištu nadbiskupije i metropolije. Zahvalno euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup Paul Richard Gallagher, tajnik Svete Stolice za odnose s državama, u zajedništvu s Giuseppeom Pintom, apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj, kardinalom Josipom Bozanićem, zagrebačkim nadbiskupom, mons. Želimirom Puljićem, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije, mons. Đurom Hranićem, domaćim nadbiskupom i metropolitom đakovačko-osječkim, mons. Marinom Srakićem, nadbiskupom đakovačko-osječkim u miru i prvim metropolitom ove crkvene pokrajine, biskupima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine mons. Antunom Škvorčevićem, požeškim biskupom i mons. Đurom Gašparovićem, srijemskim biskupom, kao i drugim nadbiskupima i biskupima Hrvatske biskupske konferencije i Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda te brojnim svećenicima. Na slavlju je bio nazočan i gospodin Heruvim,

episkop osječko-poljski i baranjski te gospodin Peter Szenn, biskup Reformirane kršćanske kalvinske Crkve u RH.

Potvrđeni zaštitnici

Na početku slavlja mons. Janusz Blachowiak, tajnik Apostolske nuncijature u RH, pročitao je Dekret Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, kojim se sv. Ćiril, monah i Metod, biskup, potvrđuju zaštitnicima Đakovačko-osječke crkvene

pokrajine. Prigodni pozdrav potom je uputio domaćin nadbiskup Đuro Hranić, ističući kako smo u ovom slavlju obdareni dvostrukim darom. Kao prvi dar istaknuo je potvrdu slavenskih apostola i prosvjetitelja sv. Ćirila i Metoda zaštitnicima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, rekavši kako zahvaljujući duhovnoj baštini i svom geografskom položaju, zbog svoje prvostolnice posvećene „jedinstvu Crkava“, a sada i zbog dara nebeskih zaštitnika, sv. Ćirila i Metoda, koje časte i Zapadna i Istočna Crkva. Svećenici i vjernici triju biskupija ove crkvene pokrajine osjećaju svojom i jednu veliku zadaću – graditi mostove pomirenja, povjerenja i zajedništva između Katoličke Crkve i Srpske prav-

voslavne Crkve. -Istodobno, kao drugi dar, s nama je predsjedatelj ove euharistijske molitve hvala, nadbiskup mons. Paul Richard Gallagher, tajnik za odnose s državama u Državnom tajništvu Svete Stolice - dodao je nadbiskup Hranić, zahvaljujući mons. Gallagheru za ovaj posjet.

Biti sol i svjetlo

Prigodnu homiliju mons. Gallagherna na hrvatskom jeziku pročitao je mons. Vladimir Dugalić. Izražavajući radost zbog slavljenja euharistije u đakovačkoj prvostolnici, mons. Gallagher iskazao je čast i radost što može prenijeti pozdrav i blagoslov pape Franje, koji je duhovno blizak hrvatskomu narodu, a na osobit način ovome kraju, gdje je rat devede-



osječke crkvene pokrajine

Zaključujući homiliju mons. Gallagher, Crkvu đakovačko-osječku preporučio je Djevici Mariji, „da svojim majčinskim zagovorom podupire nastojanja svih onih koji se trude biti ‘sol’ i ‘svjetlo’ kako bi svijetu svjedočili evanđelje ljubavi i mira“.

setih godina donio nemale patnje. “U spomenu pred Gospodinom ne želimo zaboraviti ni sve one mlade živote koji su pali na bojištima besmislenih ratova. U mislima prigibamo svoja koljena na njihovim grobovima, zajedno s njihovim majkama i očevima, moleći za njih vječni pokoj i utječući se Bogu

za hrabrost u ostvarivanju konkretnih koraka praštanja i pomirenja“, kazao je nadbiskup Gallagher te, izražavajući zadovoljstvo, objavio kako je Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata potvrdila svetoga Ćirila i Metoda za zaštitnike Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Prisjetio se biskupa J. J. Stro-

ssmayera, koji je prije 140 godina katedralu posvetio „jedinstvu Crkve“ te koji je kao nasljeđe, ali i kao zadaću budućim naraštajima, ostavio ekumenizam i dijalog, vrednovanje i poštivanje drugih religija i kultura, i sjemenja istine i dobrote što ih one u sebi nose. Također je podsjetio kako se ove godine obilježavaju i druge dvije značajne obljetnice: 120. obljetnica rođenja kardinala A. Stepinca i 20. obljetnica njegova proglašenja blaženim. Zaključujući homiliju, Crkvu đakovačko-osječku preporučio je Djevici Mariji, „da svojim majčinskim zagovo-

rom podupire nastojanja svih onih koji se trude biti ‘sol’ i ‘svjetlo’ kako bi svijetu svjedočili evanđelje ljubavi i mira“.

Kao nekadašnji metropolit i ovoga dijela tadašnje Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine, okupljenima se obratio kardinal Josip Bozanić, čestitajući 10. obljetnicu postojanja ove najmlađe hrvatske crkvene pokrajine. Prije završnog blagoslova otpjevan je himan „Tebe Boga hvalimo“, a nakon svečanog blagoslova okupljeni puk otpjevao je hrvatsku himnu „Lijepa naša domovino“.

Susret tajnika svete stolice za odnose s državama s predstavnicima kršćanskih i religijskih zajednica

Međureligijski kulturološki kontekst koji izdvaja Hrvatsku je tlo pogodno za produbljivanje „dijaloga prijateljstva“ koji različite vjerske zajednice mogu koristiti u stvaranju međusobnih odnosa temeljenih na uzajamnom povjerenju, dijeljenju i solidarnosti - poručio je Gallagher.



U okviru trodnevnoga posjeta Republici Hrvatskoj tajnik Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup Paul Richard Gallagher u popodnevnom satima 10. listopada u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu u prisutnosti apostolskog nuncija mons. Guiseppea Pinta i tajnika mons. Janusza Blachowiaka susreo se s predstavnicima kršćanskih crkava i religijskih zajednica u Republici Hrvatskoj, među kojima su bili: episkop slavonsko-pakrački Jovan Ćulibrk u pratnji o. Slobodana Lalića, ravnateljica Pravoslavne gimnazije u Zagrebu, predstavnik Makedonske pravoslavne Crkve, biskup Evangelike Crkve Branko Berić, glavni tajnik Saveza baptističkih crkava u RH Željko Mraz te Melvudi Arslani, zamjenik muftije Islamske zajednice u Hrvatskoj. Visokom gostu iz Rima riječ dobrodošlice uputio je mons. Antun Škvorčević, požeški biskup i predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog.

Poštovanje i uvažavanje

Biskup Škvorčević u svom je govoru podsjetio da se prema popisu pučanstva iz 2011. godine u Republici Hrvatskoj 86.28% stanovništva izjasnilo ka-

tolicima, 4.44% pravoslavicima, 0.34% protestantima, 1.47%, muslimanima, te 0.01 % židovima.

– Općenito uzevši u Hrvatskoj – kako s katoličke strane, tako sa strane drugih kršćanskih i religijskih zajednica – postoji međusobno poštovanje i uvažavanje te otvorenost i raspoloživost za međusobnu suradnju. Premda su odnosi između Katoličke Crkve u Hrvatskoj i Srpske pravoslavne Crkve opterećeni povijesno-nacionalnim prijemcima, vezanima najvećim dijelom za II. svjetski rat i rat iz 1991.-1995., ne manjkaju česti susreti na različitim razinama te svjedočanstva kršćanskog zajedništva i crkvene suradnje - kazao je biskup Škvorčević.

Dodao je, kako se u radu Komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve o bl. Alojziju Stepincu, koji je inicirao papa Franjo 2016. godine, unatoč neslaganjima u interpretaciji određenih povijesnih činjenica, sačuvalo poštovanje i bratski odnos. U tom duhu mitropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije, član Svetog sinoda Srpske pravoslavne Crkve i profesor na Pravoslavnom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, zajedno sa svojim đako-

nom Draganom Radićem djeluje kao predavač na poslijediplomskom studiju Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. –Posebno bih spomenuo otvorenost i bratski odnos ovdje nazočnog pakračko-slavonskog episkopa Jovana g. Ćulibrka, koji sam na različite načine osobno iskusiostaknuo je biskup Škvorčević.

Crkve i zajednice reformacijske tradicije – Evangelika, Reformirana kršćanska kalvinska Crkva, Baptistička, Pentekostna i druge, nastavio je biskup, dobrohotno i rado surađuju s Katoličkom Crkvom u zajedničkim programima. Vijeće HBK za ekumenizam i dijalog potiče, promiče i koordinira određene ekumenske i međureligijske aktivnosti na nacionalnoj razini, počevši od molitvenih susreta, napose prigodom Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, do znanstvenih skupova i susreta najviših predstavnika pojedinih crkava.

Odnosi katolika u Hrvatskoj sa Židovima su, općenito uzevši, ocijenio je biskup, dobri. Od pripadnika drugih religija u Hrvatskoj najbrojniji su muslimani. Odnosi s njima su vrlo dobri. Vodstvo muslimana, napomenuo je biskup, često javno ističe da model

pravnog statusa muslimana u Hrvatskoj može biti uzor za druge zemlje u Europi i svijetu. Oni pak muslimani koji kao izbjeglice ili migranti dolaze u Hrvatsku, u najvećem broju slučajeva nemaju za cilj ostati ovdje, ali im Katolička crkva, naglasio je biskup, po Isusovačkoj službi za migrante pruža značajnu pomoć.

Zajednički cilj

Nadbiskup Gallagher svima nazočnima prenio je srdačne pozdrave pape Franje te istaknuo kako je ovaj kratki susret prigoda da jedni druge, bez obzira na razlike, prihvatimo u dubokom duhu međusobnog poštovanja i razumijevanja, da iskreno razgovaramo o zajedničkom radu na zajedničkim ciljevima koji za svrhu imaju dobrobit čovječanstva, promicanje moralnih vrijednosti, priznavanje dostojanstva čovjeka – što je preduvjet za poštovanje ljudskih prava.

Podsjetio je da za Papu „dijalog prijateljstva“ ne podrazumijeva ništa površno niti je stvar puke pristojnosti. –Riječ je o „nužnom uvjetu za mir u svijetu i zato je to obveza za kršćane kao i za ostale vjerske zajednice“ (Evangelii gaudium 250).

Pedeseta obljetnica Župe Kuzmica



U nedjelju 23. rujna Župa sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici proslavila je 50. obljetnicu svoga osnutka. Svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predvodio je biskup Antun Škvorčević a koncelebrirali su svećenici iz Pleterničkog dekanata, prijašnji župnici i svećenici podrijetlom iz Kuzmice.

Na početku slavlja domaći župnik Ivica Bošnjak uputio je biskupu Antunu riječi dobrodošlice, djeca odjevena u narodne nošnje uručila su mu cvijeće, a župljanin Marinko Vukić, koji je prvi bio kršten u kuzmičkoj župi nakon njezina osnutka prije pedeset godina, biskupu je uručio dar.

Blagoslov obnovljene crkve

Biskup je podsjetio nazočne da su administrativno postali samostalna župa 14. siječnja 1968. godine, odvajanjem od Župe sv. Terezije Avilske u Požegi, ali da je župa vjernički zaživjela onda kad ih je njihov prvi župnik Milan

Večerić okupio oko oltara i zajedno s njima proslavio svetu misu i na taj ih način uveo u najdublje otajstvo kojim se ostvaruje Crkva. Čestitavši im pedesetgodišnjicu župe, rekao je da danas zajedno s njima želi Bogu zahvaliti za sve dobro što se tijekom pedeset godina ostvarilo u njihovim srcima služenjem župnikâ, a one koji su preminuli, napose župnike, povjerio je Gospodinu da ih primi u svoje vječno zajedništvo. Zahvalio je svima koji su pridonijeli da se u pripravi za ovo slavlje župna crkva izvana obnovi. Blagoslovio je vjernike i obnovljene zidove župne crkve.



U homiliji biskup je govoreći o ulomku prvog čitanja iz Knjige mudrosti, koji govori o tome kako je starozavjetni pravednik, koji je živio u 2. st. prije Krista u poganskom egipat-

skom gradu Aleksandriji, zbog toga što se trudio ostati vjeran Božjim zakonima i baštini svojih predaka, doživio porugu i progon od strane bezbožnika, ustvrdio da je u tom pravedniku



Čestitavši im pedesetgodišnjicu župe, rekao je da danas zajedno s njima želi Bogu zahvaliti za sve dobro što se tijekom pedeset godina ostvarilo u njihovim srcima služenjem župnikâ, a one koji su preminuli, napose župnike, povjerio je Gospodinu da ih primi u svoje vječno zajedništvo.

predoznačen Isus Krist, Sin Božji, koji u današnjem evanđelju kaže da će ga ljudi osuditi na smrt i razapeti na križ, ali da će on nakon toga uskrsnuti. Primijenivši to na aktualni trenutak u kojem živimo – ne u tuđini poput spomenutog starozavjetnog pravednika, nego od 1992. godine u svojoj slobodnoj domovini – biskup je rekao da izgleda kao da se više ne snalazimo u svojoj vlastitoj zemlji, ne samo s obzirom na materijalno stanje, zbog čega mnogi odlaze u inozemstvo, nego i s obzirom na duhovno stanje, te jedni druge pokatkad gledamo i prosuđujemo nekim nerazumljivim mjerilima. Zar je Božje mjerilo prestalo vrijediti u Hrvatskoj, te se opredjeljujemo za sustave koji su protiv čovjekove naravi, protiv braka i obitelji, u konačnici protiv samog čovjeka, upitao je biskup. Pozvao je nazočne da u svjetlu Božje riječi trajno ispravljaju svoj način razmišljanja i provjeravaju svoja životna opredjeljenja, kao i svoj osobni i zajednički sustav vrijednosti.

Božja mudrost

Na temelju drugog čitanja iz Poslanice sv. Jakova Apostola biskup je progovorio o mudrosti svijeta i mudrosti koja dolazi od Boga. Kazao je kako Apostol



promatra svoju zajednicu, i utvrđuje da su neki njezini članovi zahvaćeni lukavošću Zloga te žive u zavisti, svađama i pohotama, te ih je potaknuo da traže Božju mudrost, punu milosrđa i dobrih plodova. Ustvrdio je kako je od velike važnosti da se zakoni u Hrvatskoj ne donose po bezbožnim mjerilima, nego u skladu s Božjim naumom i mudrošću, po kojoj čovjek postiže najviše dostojanstvo. Ukazao je na pro-

turječja u našoj javnosti kad se s jedne strane deklarativno zastupa potreba demografske obnove, a s druge se donose zakoni koji ne služe životu, niti dostojanstvu braka i obitelji. Rekao je da ljudi svojim opredjeljenjem za Boga nikome ne nanose štetu, uključujući i nevjernike, ali da svojim opredjeljenjem za Zloga škode svima. Pozvao je nazočne da pročiste svoja opredjeljenja te omoguće da obnova prođe du-

boko u njihova srca i savjesti.

Protumačio je među ostalim nazočnima da u središte svoga osobnog i obiteljskog života ne stavljaju sebe i svoja prava, nego drugoga, ne pitajući što drugi treba činiti za mene, nego što ja mogu učiniti za njega te na taj način ostvaruju istinsku veličinu svoga postojanja. To je put Isusa Krista koji nije došao da bude služen, nego da drugima služi.

Sporazum o župama koje su povjerene zagrebačkoj franjevačkoj Provinciji

Konvencijom su definirana načela po kojima će župe povjerene franjevcima u svom pastoralnom djelovanju voditi brigu o redovitoj i izvanrednoj upravi župnim vremenitim dobrima.

U Biskupskom domu u Požegi, 29. listopada biskup Antun Škvorčević i provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilija Vrdoljak potpisali su Konvenciju o župama Požeške biskupije koje su povjerene na upravu navedenoj Provinciji. Na potpisivanju su bili nazočni i članovi Povjerenstva za izradu navedene Konvencije: u ime Požeške biskupije Ivica Žuljević, predsjednik, Nikola Jušić i Želimir Žuljević te u ime Franjevačke provincije fra Zvonimir Lutrović, fra Robert Perišić i fra Ratko Radišić. Konvencija je izrađena sukladno odredbama kanona 520 Zakonika kanonskoga prava za sedam župa Požeške biskupije povjerenih franjevcima spomenute



Provincije: Župa sv. Antuna Padovanskog u Našicama, Župa sv. Josipa u Đurđenovcu, Župa Duha Svetoga u Požegi, Župa sv. Petra Apostola u Cerniku, Župa Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Zapolju, Župa sv. Roka u Virovitici, te Župa sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici. Konvencijom su definirana načela

po kojima će župe povjerene franjevcima u svom pastoralnom djelovanju voditi brigu o redovitoj i izvanrednoj upravi župnim vremenitim dobrima te o načinu na koji će izvršavati svoju obvezu prema samostanskoj crkvi i drugim samostanskim prostorima koji služe za župne potrebe.

Biskup Antun podsjetio je kako je Zakonik kanonskoga prava iz 1983. godine, osnutak Požeške biskupije 1997. godine te uvođenje novog financijskog sustava kod nas nakon sklapanja Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o gospodarskim pitanjima tražilo da se napravi spomenuti sporazum između Biskupije i Provincije. Zahvalio je članovima Povjerenstva što su svojim radom na samo četiri sjednice uspjeli izraditi prijedlog Konvencije. Istaknuo je da su Ekonomsko vijeće Požeške biskupije i Definitorijski Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda prihvatili predloženi tekst te omogućili njihovo potpisivanje. Svoje zadovoljstvo zbog čina potpisivanja izrazio je i provincijal Vrdoljak, ustvrdivši kako je Konvencijom ostvareno ono što je Hrvatska biskupska konferencija dogovarala s Konferencijom viših redovničkih poglavara u Hrvatskoj te da se njome omogućuje veća transparentnost u pogledu upravljanja vremenitim dobrima u župama koje su povjerene braći franjevcima. Nakon potpisivanja, raspravljena su neka pitanja vezana uz konkretno provođenje odredbi Konvencije.

Svjetski misijski dan i blagdan sv. Ivana Pavla II. u Katedrali

Na svjetski misijski dan 21. listopada, biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje u požeškoj Katedrali u zajedništvu s kanonicima i svećenicima djelatnima u Župi svete Terezije Avilske i u središnjim biskupijskim ustanovama.

Isusovi svjedoci

Uvodeći u slavlje biskup je rekao da je Crkva misijska stvarnost jer je njezin utemeljitelj Isus Krist svojim učenicima dao trajni nalog da pođu po cijelome svijetu propovijedati Evanđelje. Naglasio je da misionari nisu samo oni koji odlaze u Afriku, Aziju i druge kontinente vršiti misijsku službu, nego je misionar i svaka krštena osoba, koja ima poslanje svjedočiti čovjeka po Isusovu modelu. Pozvao je nazočne da mole jedni za druge da budu Isusovi svjedoci u svojoj domovini Hrvatskoj i u svom gradu. Podsjetio ih je da se nalazimo u predvečerju blagdana sv. Ivana Pavla II. koji se liturgijski slavi 22. listopada jer je on toga dana prije četrdeset godina bio uveden u papinsku službu. Rekao je da se ovim misnim slavljem i pohodom kripti u kojoj su pohranjene relikvije njegove krvi, želimo sa zahvalnošću spomenuti tog velikana 20. stoljeća koji je Crkvu uveo u novo tisućljeće i njegovih velikih djela što ih je učinio za Hrvatsku: od priznanja njezine neovisnosti i tri njegova pohoda Hrvatskoj, do utemeljenja naše Požeške biskupije. Poželio je da ono što je sv. Ivan Pavao II. zastupao u Božje ime, njegovim zagovorom dopre do njihova srca, da budu



snažniji i čvršći u vjeri, nadi i ljubavi.

U homiliji je biskup ustvrdio da ljudi teže za vlašću, ne samo u politici i gospodarstvu, nego i na raznim drugim područjima, smatrajući da tim putem postaju veliki. Rekao je da nas Isus u evanđelju gdje njegovi učenici Jakov i Ivan traže najčasnija mjesta u njegovu kraljevstvu, poziva da umjesto za vlašću teže za služenjem kao najizvrsnijim putem kojim se postaje velik. Naglasivši kako je nama ljudima to teško razumjeti, biskup je ustvrdio da nam je potrebna Božja milost kako bi se u nama dogodio preokret, da prestanemo živjeti po mentalitetu svijeta i da se ponašamo na Isusov način. Iskustvo nam potvrđuje, nastavlja biskup, da ondje gdje se čovjek

žrtvuje za neko dobro ili osobu koju voli, ostvaruje stanje životnog sklada. Naprotiv, kad čovjek nešto nastoji postići svojom sebičnošću, događa se urušavanje međuljudskih odnosa.

Velik čovjek

Govoreći o sv. Ivanu Pavlu II., biskup je naglasio da je on izabrao Isusov put služenja i trpljenja. Rekao je da je svima poznato s kolikom je strpljivošću proživljavao patničke dane nakon atentata, a osobito kako je star i bolestan u invalidskim kolicima prikazivao svoje trpljenje kao žrtvu za sve ljude, i za nas u Hrvatskoj. Ostavio nam je primjer kako se i u najtežim životnim situacijama može biti velik čovjek. Potaknut činjenicom da se ovih dana u Rimu održava Biskupska sinoda koja je posvećena mladima, kao i nazočnosti mladih na misi u Katedrali, biskup je iznio neka promišljanja svetog pape o mladima, kako im je on pristupao i što je od njih očekivao. Ponajprije, on je u mladima, bez obzira u koje doba i u kakvim društvenim okolnostima živjeli, vidio ljude koji sebi i drugima postavljaju velika i važna životna pitanja: koji je smisao života; što u životu treba činiti; kako sklapati trajna prijateljstva; što je istinska sreća, i sl. Nadalje, on je smatrao da je potrebno biti s mladima, pozorno ih slušati, i poticati ih da preuzimaju odgovornost u svom osobnom i društvenom životu, poštujući pritom njihovu slobodu. Končno, istaknuo je biskup, on je mlade



Relikvijar svetog Ivana Pavla II.

oduševljavao za herojstvo. Premda je bio svjestan kako mladi nisu savršeni, kao uostalom ni drugi ljudi, on ih je s velikim povjerenjem neumorno poticao da se nikada ne zadovolje nekim malim i sitnim životnim postignućima, nego da uz pomoć Božje milosti u svom životu postanu prave moralne veličine. Završavajući homiliju biskup je pozvao nazočne da siđu u kapelu sv. Ivana Pavla II. u kripti Katedrale i ondje pokraj njegove relikvije izreknu molitvu za naše mlade, da se nikada ne izgube na svom životnom putu, nego da budu veliki ljudi po prihvaćanju istine koju je Bog u njih utisnuo.

Nakon završnog misnog blagoslova biskup je sa svećenicima sišao u kapelu sv. Ivana Pavla II. i u ime svih nazočnih uputio molitvu svetom utemeljitelju Požeške biskupije.



Mladi svećenici u Požegi proslavili blagdan sv. Ivana Pavla II.

Mladi svećenici i đakoni Požeške biskupije okupljeni 22. listopada u Požegi na svoj mjesečni susret trajne formacije, euharistijskim slavljem u kripti Katedrale, koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, proslavili su blagdan sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije.

Božje dimenzije

Uvodeći u misno slavlje biskup Antun rekao je da je sv. Ivan Pavao II. prisutan među nama na različite načine: po odluci kojom je osnovao Požešku biskupiju i imenovao njezina prvog biskupa, po proglašenju sv. Lovre, đakona i mučenika, njezinim zaštitnikom, a na sasvim osobiti način po relikvijaru u koji je pohranjen djelić njegove krvi po kojoj je živio i svjedočio da je Kristov te i druge oduševljavao da Kristu otvore svoja vrata. Rekao je svećenicima kako sveti papa na ovaj dan, kad je prije četrdeset godina, 22. listopada 1978. bio uveden u službu pastira sveopće Crkve, zacijelo želi da



razumiju svoje svećeništvo u Božjim dimenzijama, moli da ih Duh Sveti razari u srcu te svojom svećeničkom toplinom svjedoče vjernicima što je Crkva Isusova.

Ivan Pavao II., rekao je biskup u homiliji, znao je uvjerljivo naviještati Pavlovu tvrdnju kako nas je Bog, bogat milosrđem dok smo bili mrtvi, oživio u Isusu Kristu. Činio je to od prvih riječi koje je izgovorio na današnji dan prije četrdeset godina na Trgu sv. Petra u Rimu „Otvorite vrata Kristu“, do posljednjih koje je mogao izgovoriti. A kad je pritisnut bolešću ostao bez glasa, još snažnije je to svjedočio svojim trpljenjem i umiranjem, 2. travnja 2005. godine. Biskup je pozvao svećenike neka im navedene riječi apostola Pavla i pape Ivana Pavla II. budu poticaj da se svakoga dana prisjete kako ih je Isus u krštenju preporodio iz smrti u život, a u sakramentu svetog reda učinio sebi tako bliskima da mogu djelovati „in persona Christi“, biti pridruženi njemu, Glavi Crkve, da naviještanjem Božje riječi i slavljenjem svetih sakramenata i oni mogu ljude podizati iz smrti u život.

Podsjetio ih je na ulaznu pjesmu votivnih misa za pastire koja kaže da je određen svetac „ljubio Crkvu – dilexit Ecclesiam“, te je ustvrdio da se po načinu na koji je sv. Ivan Pavao II. vršio svoje poslanje s pravom može reći da je on iz dubine svoje duše ljubio Crkvu, otajstveno Tijelo Kristovo i Božji narod što ga Krist sebi prijateljuje te ga snagom svoga Duha nepre-

stano oživljuje i iz njegovih slabosti i grijeha uzdiže na razinu svoje moći. Ustvrdio je da svaki svećenik, osim što svjedoči da voli svoje svećeništvo, također treba voljeti Crkvu, ali ne Crkvu kao neku zamišljenu ideju, nego onu koja se – kako uči Drugi vatikanski sabor – ostvaruje u mjesnoj Crkvi, a to je njima Požeška biskupija.

Biskup je želio mladim svećenicima da po zagovoru sv. Ivana Pavla II. budu ljudi evanđeoske duhovne slobode koji svjedoče da su drugačiji negoli svijet u kojem žive. Ustvrdio je da sveti papa iz vječnosti voli požešku mjesnu Crkvu koju je utemeljio i zamolio ga da im pomogne onako vršiti svoje svećeničko poslanje kako ga je on vršio.

Evanđeoska duhovna sloboda

Govoreći o evanđeoskom ulomku u kojem evangelist Luka opisuje kako Isusu pristupa „netko“ – u kojem svatko može prepoznati sebe – moleći ga da presudi u sporu o baštini između njega i brata, biskup je naglasio kako je zanimljivo da je Isus odbio to učiniti. Umjesto da bude sudac u sporu dvojice braće oko nasljedstva, Gospodin je iskoristio prigodu da ponovi evanđeoski stav prema posjedovanju materijalnih dobara. Ona su ljudima nužna da bi mogli dostojno živjeti, ali materijalna dobra mogu probuditi u njima pohlepu, ovisnost i robovanje bogatstvu te oni postanu njegovi sluge umjesto da im ono služi. Biskup je podsjetio na tvrdnju sv. Pavla u Poslanici Korinćanima da ljubav i s obzirom na posjedovanje materijalnih dobara ostaje pravo mjerilo ponašanja: „Kad bih razdao sav svoj imetak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi koristilo“. Poželio je mladim svećenicima da po zagovoru sv. Ivana Pavla II. budu ljudi evanđeoske duhovne slobode, koji svjedoče da su drugačiji negoli svijet u kojem žive. Ustvrdio je da sveti papa iz vječnosti voli požešku mjesnu Crkvu koju je utemeljio i zamolio ga da im pomogne onako vršiti svoje svećeničko poslanje kako ga je on vršio.



Spomendan bl. Antona Muzića i bl. Serafina Glasnovića Kodića u Voćinu

Biskup Palić poručio je nazočnima da se i oni mogu pribrojiti mnoštvu svjedoka pred Božjim prijestoljem ako sačuvaju neokaljanom bijelu haljinu svetosti kojom su zaodjenuti u krštenju, i ako budu surađivali s onom istom Božjom milošću s kojom su surađivala dvojica blaženika.

Voćinu je 5. studenog svečano proslavljen spomendan bl. Antona Muzića i bl. Serafina Glasnovića Kodića, mučenika, porijeklom iz Letnice i Janjeva. Na programu koji je započeo u Hrvatskom domu okupili su se Letničani iz voćinske i đulovačke župe te drugih hrvatskih krajeva, a pridružili su im se i Janjevci, među njima i svećenici podrijetlom s Kosova te biskup Antun Škvorčević i hvarski biskup Petar Palić i sam Janjevac.

Čvrsti na putu vjere

Članovi KUD-a «Čeralije» scenski su izveli svadbene običaje letničkog kraja. Svećenik Ivan Čolak prikazao je potom život bl. Antona Muzića, a časna sestra Ljilja Muzić, nećakinja bl. Antona, posvjedočila je o ozračju vjere koja je vladalo u obitelji Muzić. Biskup Antun pozdravio je biskupa Petra, zahvalivši mu što se rado odazvao doći u Voćin predvoditi slavlje prigodom spomendana bl. Antona i bl. Serafina. Spomenuo je kako je znakovito da dvojica blaženika dolaze iz župe Letnice i Janjevo, da je njihovo mučeništvo očitovanje one vjernosti Bogu i Crkvi koju su Hrvati na Kosovu oduvijek živjeli te je kazao nazočnima da budu radosni zbog njihova uzdignuća na oltar, a biskupa Petra među pastire Crkve u Hrvat-



skoj. Poželio je da vjernici podrijetlom iz Letnice i Janjeva po zagovoru svojih blaženika ostanu i u Hrvatskoj čvrsti na putu vjernosti Bogu, Crkvi i obitelji, a biskupa Petra je povjerio njihovoj molitvi. Pozdrav je uputio i voćinski župnik Ivan Ereiz. Svi su se potom uputili u Svetište Gospe Voćinske na misno slavlje, koje je predvodio biskup Petar Palić, u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom.

Na početku misnog slavlja dječak i djevojčica pozdravili su biskupe Petra i Antuna te im u znak dobrodošlice predali cvijetice. Biskup Antun je kazao kako želi i u crkvi pred likom Gospe Voćinske i relikvijom bl. Antona Muzića pozdraviti predvoditelja slavlja biskupa Petra. Podsjetio je na uvjerenje starih izrečeno u tvrdnji „tko Mariju ljubi, taj se ne gubi“, istaknuvši da ono ima sasvim posebno značenje za dvojicu blaženih Hrvata s Kosova, koji su u letničkom marijanskom svetištu tražili snagu za svoju vjernost Isusu Kristu, posvjedočenu u mučeništvu. Zahvalio je Isusovoj Majci za dar blaženih Antona i Serafina te za biskupstvo Petra Palića. Uzvratajući biskupu Antunu

za riječi dobrodošlice, biskup Petar je pozdravio nazočne svećenike, časne sestre, bogoslove i sve vjernike, poručivši im da su se okupili oko Isusa Krista koji je njihova snaga, kao što je to bio i blaženima Antonu i Serafinu.

Utočište u liku Gospe Voćinske

U homiliji biskup Petar je izrazio radost što zajedno s nazočnim vjernicima može slaviti spomendan dvojice blaženih mučenika s kojima su povezani ne samo po krvi, nego još više vjermom i pripadnošću Katoličkoj Crkvi. Zahvalio je biskupu Antunu za mogućnost da predvodi ovo misno slavlje, a osobito za njegovo otvoreno srce i pastirsku skrb koju pokazuje prema vjernicima voćinske i đulovačke župe podrijetlom iz Letnice, koji su uslijed ratnog vihora morali napustiti svoje domove. Poručio je Letničanima da mu je poznato koliko im je bio težak rastanak s njihovim kućama i imanjima, s njihovim pokojnicima i sa župnom crkvom, a osobito s likom Majke Slatke, Gospe Letničke, odnosno sv. Franje u Vrnavokolu, ali da se raduje što su ovdje u Voćinu našli utjehu i utočište u liku Gospe Voćinske.

Govoreći o ulomku iz Knjige otkrivenja u kojem apostol Ivan kao prognanik na otoku Patmosu u viđenju gleda nebrojeno mnoštvo otkupljenika, koji odjeveni u bijele haljine, oprane krvlju Isusa Krista, Jaganjca Božjega, i s palminim granama u rukama stoje oko Božjeg prijestolja, biskup Petar je ustvrdio da je apostol Ivan u tom mnoštvu zacijelo vidio i don Antona i fra Serafina, odjevene u bijele haljine oprane u krvi Isusa Krista, u čije su ime kršteni i za koga su kao svećenici živjeli i svoj život položili. Također je ustvrdio da su se u životima ove dvojice blaženika ispunile Isusove riječi iz naviještenoga evanđeoskog ulomka, da njegovi učenici neće ostati bez njegove pomoći kad budu za njega svjedočili pred ljudskim sudištima i na ljudskim stratištima. Poželio je nazočnima da im po zagovoru blaženih don Antona i fra Serafina, te po zagovoru Isusove Majke, na njihovim životnim putovima nikad ne uzmanjka Božje milosti po kojoj će uskim, ali sigurnim putem stići do prijestolja Božjega i ondje uživati radost vječnoga života u zajedništvu sa svima svetima.



Blagoslov obnovljene crkve sv. Dimitrija u Trenkovu



U nedjelju 21. listopada požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u crkvi sv. Dimitrija u Trenkovu i blagoslovio to sakralno zdanje nakon njegove temeljite obnove. Na početku slavlja velički župnik Mario Sanić zahvalio je Bogu i nebeskom zaštitniku sv. Dimitriju što je posao obnove crkve u Trenkovu uspješno priveden kraju. Zahvalio je svim darovateljima, kao i izvođačima radova. Biskup je potom rekao nazočnima da se zajedno s njima raduje ljepoti njihove obnovljene crkve, ustvrdivši kako su posvjedočili da se slogom i

uz malo materijalnih sredstava može učiniti veliko djelo. Podsjetio ih je da se nalaze u pripravi za blagdan sv. Dimitrija, zaštitnika crkve i mjesta, koji im svjedoči da je Bog u njemu izgradio svoj nerazorivi hram i u njegovoj vjernosti sve do mučeništva ostvario svoje veličanstveno djelo. Kazao je nazočnima da su svi oni živa građevina Božja koju treba trajno obnavljati, na što ih potiče njihova obnovljena crkvena zgrada. Podsjetio je da se danas diljem svijeta slavi i Svjetski misijski dan te ih je pozvao na molitvu da svaki krštenik bude misionar i javno svjedoči svoju vjernost Bogu.

Spasenjski naum

Na temelju evanđeoskog izvještaja o učenicima Ivanu i Jakovu koji traže prva mjesta u Isusovu kraljevstvu, biskup je upozorio na suprotnost između našega ljudskog i Isusova evanđeoskog mentaliteta. Naime, svjedoci smo kako se kod nas po tzv. 'rodijačkom sustavu', svojim namještaju radna mjesta i utjecajne pozicije u društvu. Isus odbija praviti razlike među ljudima, svjedočeći da je Bogu svaki čovjek jednako važan i da svojom mukom i smrću svakoga želi uvesti u puninu života. Ustvrdio je da nam naviještena Božja riječ predstavlja trpljenje i žrtvu za drugoga kao put kojim Bog ostvaruje svoj spasenjski naum. Tako nam u ulomku prvog čitanja iz Knjige proroka Izaije sveti pisac, nakon iskustva patnje svoga naroda u babilonskom sužanjstvu, u liku trpećeg Sluge Božjega, objavljuje istinu da su najveći dobrotvori svoga naroda oni ljudi koji su spremni žrtvovati sebe i podnositi patnju iz ljubavi prema drugima. Tu istinu Božje riječi, ustvrdio je biskup, potkrjepljuje naše životno iskustvo koje nam svjedoči da se ništa u životu vrijednoga ne može postići laganim, lagodnim i površnim životom.

Ljubav i trpljenje

U Isusovom trpljenju i smrti, ustvrdio je biskup, dogodio se najveći obrat u ljudskoj povijesti jer se u njegovoj ljudskoj nemoći očitovala moć božanske ljubavi koja je pobijedila zlo i smrt. Naglasio je da je sv. Dimitrije, kao i svi drugi sveci, dobro razumio kako je ljubav uvijek povezana s tr-

Biskup je potaknuo nazočne da im slavlje blagoslova obnovljene crkve bude povod da se pročiste u svojim sumnjama, nemoćima i slabostima te da ne dopuste da ih bilo tko ili bilo što udalji od Isusa Krista i njegove žrtve ljubavi.



pljenjem, i da trpljenje iz ljubavi nije besmisleno jer ondje gdje se živi za drugoga i za njega žrtvuje, ostvaruje se najveći smisao. Pozvao je nazočne da preispitaju svoj osobni stav prema trpljenju, i promisle jesu li ljudi koji ga pod svaku cijenu žele izbjeći ili su ga spremni prihvatiti i položiti sebe za dobro drugih. Potaknuo ih je da im slavlje blagoslova obnovljene crkve bude povod da se pročiste u svojim sumnjama, nemoćima i slabostima te da ne dopuste da ih bilo tko ili bilo što udalji od Isusa Krista i njegove žrtve ljubavi koja jedina pobjeđuje. Suprućnicima je poručio da svoje bračno zajedništvo sačuvaju i u trpljenjima te da u krizama ne posežu olako za rastavom, nego budu spremni žrtvovati se jedno za drugo i za svoju djecu.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio svima onima koji su novčano pomogli obnovu crkve, kao i onima koji su molitvom pratili to djelo i ugradili u nj svoju ljubav. Zahvalio je župniku Mariju Saniću za pokretanje i vođenje obnove crkve. Nazočnima je zahvalio što vole Isusa Krista i što s njime računaju u njegovoj Crkvi te što mu dolaskom na nedjeljnu svetu misu svjedoče vjernost. Osobito zahvalnost iskazao je gospodinu Stjepanu Zvekiću za njegovo tridesettrogodišnje savjesno i požrtvovno služenje u crkvi sv. Dimitrija u Trenkovu te mu je uručio Biskupijsku medalju s Poveljom zahvalnosti.

Osobitu zahvalnost iskazao je biskup gospodinu Stjepanu Zvekiću za njegovo tridesettrogodišnje savjesno i požrtvovno služenje u crkvi sv. Dimitrija u Trenkovu te mu je uručio Biskupijsku medalju s Poveljom zahvalnosti.



Hodočašće vjernika Krčke biskupije u Staru Gradišku

Biskup Antun podsjetio je hodočasnike da se nalaze na mjestu koje pamti korake nekih ljudi koji su mrzili i progonili druge, ali također i tragove onih koji su bili nedužni progonjeni, među njima više od 250 svećenika i mnogih drugih rodoljuba koji su ovdje tamnovali samo zato jer su ljubili Boga, Crkvu i svoju domovinu



U okviru svojega hodočašća „Putevima svjedoka vjere i domoljublja“ petstotinjak vjernika Krčke biskupije predvođeni svojim svećenicima i biskupom Ivicom Petanjkom, 25. listopada hodočastilo je u Staru Gradišku, mjesto tamnovanja mnogih svećenika tijekom komunističkog sustava.

Moralno uspravni

Svoj hodočasnički program započeli su ispred ulaza u nekadašnji starogradiški zatvor gdje ih je pozdravio požeški biskup Antun Škvorčević. Podsjetio je da se nalaze na mjestu koje pamti korake nekih ljudi koji su mrzili i progonili druge, ali također i tragove onih koji su bili nedužni progonjeni, među njima više od 250 svećenika i mnogih

drugih rodoljuba, koji su ovdje tamnovali samo zato jer su ljubili Boga, Crkvu i svoju domovinu. Pokazujući im glavnu zatvorsku zgradu koja se urušila, premda bi zavrijedila da kao kulturna baština bude obnovljena, biskup je ustvrdio da ona time zorno svjedoči kako je čovjek biće koje može postati moralna ruševina. Naglasio je, međutim, kako je u okolnostima progona i ponižavanja velika većina utamničnika, osobito svećenici ostali moralno uspravni, vjerni Bogu i domovini. Rekao je da se pridružuje njihovoj molitvi za zatvorenike, ali i za one koji su mrzili i progonili, te se snagom duha praštanjem izdići iznad zla koje se ovdje dogodilo. Biskup je potom hodočasnike ukratko upoznao sa stradanjima starogradiške župe

nakon Drugog svjetskog rata, kao i za vrijeme Domovinskog rata, naglasivši da je izgradnjom nove župne crkve prije osam godina i župi Stara Gradiška vraćeno dostojanstvo. Hodočasnici su se potom u molitvenoj procesiji uputili do crkve sv. Mihaela Arkandela te se zaustavili u Memorijalu svećeničkim žrtvama gdje je biskup Antun kratko predstavio njegove pojedine sastavnice. Upozorio je posebno na mozaik uskrsllog Krista nad otvorenim grobom, koji – pobjedivši smrt – svojim raširenim rukama slavodobitno lebdi nad križem. U podnožju križa, na samom tlu poredani su likovi koji podsjećaju na svećenike i redovnike, časnu braću i bogoslove, dionike Isusova poniženja i patnje po osudi i zatvaranju, koji se klanjaju uskrslom Kristu u kojem je njihova patnja postigla smisao, ostvarena pobjeda i vraćeno dostojanstvo. Naveo je i neka imena starogradiških uznika među kojima je i devet svećenika Krčke biskupije.

Skromnost i poniznost

Na početku misnog slavlja biskup Ivica je zahvalio mjesnom biskupu Antunu što ih je primio u Staroj Gradiški na prvoj postaji njihova biskupijskog hodočašća i u znak zahvalnosti uručio mu maslinovo ulje i med, plodove s područja Krčke biskupije. U svojoj homiliji biskup Ivica je rekao da je znakovito što prvu zajedničku svetu misu na svom biskupijskom hodočašću slave upravo ovdje u Staroj Gradiški gdje su mnogi domoljubi i svećenici,

poput Isusa na prvoj postaji Križnog puta kao osuđenici započeli teške godine tamnovanje, a neki im nisu dočekali kraj jer su u međuvremenu ovdje preminuli i bili sahranjeni. Naglasio je između ostaloga, da ga se kod preživjelih utamničnika osobito dojmila njihova skromnost i poniznost, jer su nerado govorili o sebi i ničim nisu davali do znanja da se smatraju mučenicima, niti su za sebe tražili neko posebno poštovanje. Također je naglasio da je među robijašima, koji su trpjeli zbog svoje vjere i domoljublja, bile i mnoge žene te je iznio potresna svjedočanstva triju žena, koje je zabilježila Kaja Pereković, i sama zatočenica kaznionice u Požegi. Rekao je da svim trima svjedočanstvima zajedničko da u njima nema ni trunka mržnje, već samo uvjerenje da je slobodan samo onaj čovjek koji ne mrzi. Pozvao je nazočne da pamte ta svjedočanstva i žrtve svojih mučenika.

Na koncu svetog slavlja biskup Petanjak je zahvalio starogradiškom župniku Mati Rukavini za pomoć pri organizaciji njihove hodočasničke točke u Staroj Gradiški te Ivici Žuljeviću koji je u ime Požeške biskupije koordinirao njihov dolazak kao i samo hodočašće. Na sve prisutne zazvao je Božji blagoslov, prethodno ih podsjetivši da je pjesmu »Ljiljane bijeli«, koju će otpjevati kao završnu pjesmu, skladao fra Anzelmo Canjuga, gvardijan osječkoga kapucinskog samostana, koji je umro u starogradiškom zatvoru kao uznik.



Zdravstveni djelatnici hodočastili Gospi Voćinskoj



Biskup je pozvao zdravstvene djelatnike da milosrdno pristupaju čovjeku u suvremenim društvenim okolnostima i ne daju se zvesti različitim ljudskim propisima i zakonima koji niječu čovjekovo dostojanstvo te mu pristupaju na "razbojnički način" ne poštivajući njegovo pravo na dostojanstven život od začeca do prirodne smrti.

Članovi podružnica Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva u Požeškoj biskupiji i Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji te drugi zdravstveni djelatnici hodočastili su 8. listopada u Svetište Gospe Voćinske.

Duhovnost zdravstvenih djelatnika

U Hrvatskom domu doc. dr. sc. Štefica Mikšić održala je izlaganje na temu «Duhovnost zdravstvenih djelatnika i poštivanje ljudskog dostojanstva». Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji duhovnika spomenutih udruga te bolničkim dušobrižnicima s područja biskupije. Biskup je pozdravio zdravstvene djelatnike koji su po deveti put hodočastili Gospi Voćinskoj – među njima osobito predsjednicu Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Slavicu Janković iz Zagreba te predsjednike podružnica u Požeškoj biskupiji. Zdravstvenim djelatnicima su se na hodočašću pridružili i djelatnici u područjima pastoralna Đakovačko-osječke nadbiskupije predvođeni koordinatorom Pastoralnog centra dr.

Stanislavom Šotom. Potaknuo ih je da na Dan neovisnosti posebno mole za našu domovinu.

Put prema vječnosti

U homiliji je biskup na temelju naviještenog ulomka iz Poslanice Galaćanima upitao nazočne žive li i ravnaju li se prema onome što nam je objavljeno u Kristovu evanđelju ili se, poput Galaćana, daju zvesti nekim ljudskim propisima i zakonima koji su počesto protivni ljudskoj naravi i dostojanstvu. Pozvao ih je da se i na svome hodočašću ohrabre u svome opredjeljenju za Isusa Krista služeći čovjeku u njegovu istinskom dostojanstvu i veličini. Progovorivši o naviještenom evandeoskom ulomku iz Lukina evanđelja biskup je spomenuo kako se zakonoznancu koji ulazi u raspravu s Isusom o pitanju vječnoga života, kako nam prenosi evanđelist Luka, ne spominje ime. Rekao je kako nam sv. Luka na taj način želi skrenuti pozornost da smo i mi uključeni u spomenutu raspravu o najvažnijem čovjekovu pitanju; jesmo li osuđeni na smrt ili postoji put kojim se smrt pobjeđuje i postiže vječni život? Isus

i zakonoznanac, nastavio je biskup, složili su se da je ljubav prema Bogu i bližnjemu put prema vječnosti. No, ustvrdio je biskup, zakonoznancu nije bilo potpuno jasno tko je njegov bližnji te mu Isus odgovara prispodobom o milosrdnom Samarijancu pozvajući ga da i on čini tako. Biskup je rekao kako su se tome snažnom Isusovu pozivu tijekom dvije tisuće godina odazvali mnogi muškarci i žene među kojima su i nazočni zdravstveni djelatnici koji svojim samilosnim srcem pristupaju bolesnicima. Zahvalio im je za njihovo služenje te ih je povjerio Isusovoj Majci – Gospi Voćinskoj da ih svojim zagovorom prati u njihovu poslanju. Pozvao ih je da milosrdno pristupaju čovjeku u suvremenim društvenim okolnostima i ne daju se zvesti razli-

čitim ljudskim propisima i zakonima koji niječu čovjekovo dostojanstvo te mu pristupaju na "razbojnički način" ne poštivajući njegovo pravo na dostojanstven život od začeca do prirodne smrti. Potaknuo ih je da u svoje osobne i obiteljske nakane uključe i molitvu za blagoslov naše domovine kako bi uvijek bila zemlja u kojoj se čovjek poštuje u svojem istinskom dostojanstvu i da u njoj svojom pobjedničkom snagom bude prisutan Isus Krist. Pri koncu misnog slavlja biskup je izmolio molitvu predanja Isusovoj Majci te je zahvalio svima koji su dali svoj doprinos organizaciji hodočašća, napose dr. Tvrtku Kovačeviću i sestri Miri Ilić te zboru medicinskih sestara iz Požege za predvođenje liturgijskog pjevanja.

Potaknuo ih je da u svoje osobne i obiteljske nakane uključe i molitvu za blagoslov naše domovine kako bi uvijek bila zemlja u kojoj se čovjek poštuje u svojem istinskom dostojanstvu i da u njoj svojom pobjedničkom snagom bude prisutan Isus Krist.





Znanstveno-stručni simpozij o Luki Iliću Oriovčaninu

Novljansko akademsko društvo, Grad Novska i Ogranak Matice hrvatske Novska, organizirali su 15. listopada u Novskoj znanstveno-stručni simpozij o Luki Iliću Oriovčaninu pod nazivom „Kulturološki, sociološki, politički i religijski učinci djelovanja Luke Ilića Oriovčanina na Novsku i zapadnu Slavoniju“.

Luka Ilić Oriovčanin rođen je 15. listopada 1817. godine u Oriovcu, u seljačkoj obitelji. U rodnom mjestu završio je osnovnu školu, Gimnaziju u Požegi te Filozofsko-teološki fakultet u Zagrebu. Bio je član Narodnoga ilirskoga sjemenišnog društva i objavljivao je prigodnice u Danici i Kolu u kojima je objavljivao i slavonske narodne pjesme, običaje i vjerovanja.

Za svećenika je zaređen 1843., a službovao je u Ruševu, Velikoj, Lipovljanima, Gaju i Bebrini. Zatim je bio vojni kapelan te kratko vrijeme vjeroučitelj u vojnom zavodu Pančevo. Umro je 1869. nakon čega je bio župnik u Mačkovcu te u Novskoj gdje je i umro 1878. Osim svećeničkog poziva bavio se i poviješću, pjesništvom, etnografijom, arheologijom i numizmatikom.

Djelo i rad Luke Ilića Oriovčanina iznimno su važni za Hrvatsku, posebice za slavonsku kulturu i znanost. Činjenica je da ni 140 godina nakon



njegove smrti nisu u cijelosti valorizirani, niti javno dostupni jer je većina njegovih radova još uvijek u rukopisu.

Znanstveno-stručni skup počeo je riječima dobrodošlice predsjednika Novljanskog akademskog društva Ivana Medarca, zatim novljanskog

gradonačelnika Marina Piletića, predsjednika novljanskog Ogranka Matice hrvatske Alojza Buljana i predsjednika Matice hrvatske Stipe Botice. U ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti skup je otvorio akademik Dragutin Feletar.

Među izlagačima su bili dijalektologinja Emina Berbić Kolar, književnica i akademska slikarica Ene-rika Bijač, filolog Stipe Botica, Alojz Buljan, oriovački istraživač povijesti Josip Erpačić, agronom Mijo Gašparović, etnomuzikologinja Miroslava Hadžihusejnović Valašek, profesor povijesti i povijesti umjetnosti Franjo Horvat, liječnica Jelena Jurić, prof. filozofije Marito Mihovil Letica, etnologinja u Muzeju Brodskog Posavlja Karolina Lukač i profesorica hrvatskoga u Ekonomskoj školi Irena Mikajević, enciklopedist Jožo Marević, arheolog Hrvoje Potrebica, povjesničarka Agneza Szabo, kroatolog Josip Jagodar i novinarka Posavske Hrvatske Dunja Vanić. U zaključcima skupa sudionici su se složili s činjenicom da je Ilićev doprinos hrvatskoj kulturi i znanosti nemjerljiv i da bi svakako trebalo objaviti njegove radove koji su još u rukopisu. (Višnja Mikić)

Tribina o reproduktivnom zdravlju



Požeška podružnica Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva (HKLD) i središnjica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSIT), 19. listopada u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi organizirala je tribinu o reproduktivnom zdravlju. Predavači su

bili dr. Žarko Šperanda, ginekolog iz Požege, i dr. sc. Mirjana Radan, ginekologinja iz Čakovca. Nakon molitve, uvodno predavanje o sve raširenijoj pojavi odgode rađanja i njezinim posljedicama za demografsko, ekonomsko i opće stanje u društvu održao je dr. Šperanda. U svom izlaganju dr. Šperanda je ukazao na brojne uzroke

te pojave, od kojih su najveći promijenjena slika obitelji i korištenje kontracepcijskih sredstava, te naglasio potrebu da se problem odgode rađanja prestane promatrati samo kao moralno pitanje, i počne ozbiljnije uzimati u obzir i rješavati kao biološko i demografsko pitanje od krucijalne važnosti za društvo u cjelini. Kao jednu od najtežih posljedica odgode rađanja naveo je neplodnost, zbog koje se onda pribjegava raznim reproduktivnim tehnikama, od umjetne oplodnje do zamjenskog ili surogat majčinstva.

Glavno predavanje pod naslovom «Zamjensko majčinstvo – Izazovi moderne reprodukcije» održala je dr. sc. Mirjana Radan, koja u svom znanstvenom i praktičnom djelovanju promiče cjelovito tjelesno, duševno i duhovno zdravlje žena i obitelji. U iscrpnom i zanimljivom izlaganju doktorica Radan najprije je definirala

pojam zamjenskog majčinstva, protumačila njegove dvije vrste (altruistično i komercijalno), naznačila osobine koje se traže od zamjenske majke. Ukazala je na posljedice zamjenskog majčinstva za surogat majku, za dijete koje se tim putem rađa, za pravosudni poredak i za čitavi ljudski rod, s osobitim naglaskom na moralnu nedopuštenost zamjenskog majčinstva jer ono teško zlorabi dijete svodeći ga na objekt, a i sve druge sudionike u tom postupku srozava u njihovu ljudskom dostojanstvu. U raspravi koja je uslijedila, dr. Radan iznijela je nekoliko potresnih primjera iz svoje liječničke prakse. Tribinom je moderirao dr. Hrvoje Bogadi, predsjednik požeške podružnice HKLD-a, a program su prigodnim skladbama obogatile medicinske sestre, članice zbora »Immaculata«.

Proslava sv. Huberta u Požegi



Biskup je zahvalio lovcima što svake godine hodočasnicima u Voćin pripremaju okrjepu na Papuku, kao i za divljač koju daruju korisnicima Caritasove kuhinje te tako potvrđuju kako se ravnaju po načelu besplatnosti.

Prigodomsponsored sv. Huberta, zaštitnika lovaca, biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeskoj Katedrali 5. studenog misno slavlje za članove Saveza lovačkih društava Požeško-slavonske županije. Na početku slavlja biskup je pozdravio članove Saveza na čelu s novim predsjednikom Brankom Bertelovićem. Pohvalio je lovce što su se danas okupili na županijsku proslavu njihova zaštitnika sv. Huberta, premda je dio njih na svečev spomendan 3. studenog sudjelovao na nacionalnoj proslavi u Kninu. Rekao je da se ovim slavljem zajedno s tolikim lovcima diljem Europe želimo podsjetiti kako je sv. Hubert od davnine lovcima bio nadahnuće i zaštitnik u njihovu djelovanju te zahvaliti Bogu za sve dobro koje im je udijelio njegovim zagovorom.

Evandeoski odnos

U homiliji biskup rekao da je sv. Hubert u 8. stoljeću oblikovao život u skladu s Božjom riječju te se evandeoski odnos prema prirodi i čovjeku i da je u tom pogledu primjer sve do danas. Budući da je Božja riječ bila predložak po kojem je djelovao i druge

učio da po njem žive, biskup je opisao pojedine crte lika sv. Huberta na temelju naviještene Božje riječi. On je u Isusu Kristu vidio mogućnost ostvarivati dublji i smisleniji život te u konačnici pobijediti i samu smrt. Slijedio je poticaje sv. Pavla upućene Filipljanima da ispunjeni Kristovim bogatstvom žive u međusobnoj slozi, nesebično se brinući za dobro drugih i smatrajući druge više od sebe. Biskup je ustvrdio da je to Isusov model ponašanja, koji je on u naviještenom evandeoskom ulomku preporučio bogatom i uglednom farizeju koji ga je pozvao na objed. Potaknuo ga je da se ne ravnja po načelu uzajamnosti i profita, čineći dobro samo onima od kojih očekuje zauzvat nešto dobiti, nego po načelu besplatnosti, čineći dobro osobito siromašnima i bolesnima, ne očekujući od njih ništa zauzvat dobiti, u nadi da će mu Bog uzvratiti o uskrснуću pravednih. Biskup je obrazložio kako navedeno Isusovo evandeosko načelo besplatnosti nije bilo važno samo u vrijeme života sv. Huberta, nego je aktualno i danas kao način ponašanja na svim razinama života, uključujući i gospodarsku.

Isusovo načelo

Pozvao je nazočne da se u svom djelovanju trajno ispituju žive li po Isusovu načelu besplatnosti te nastoje li oko toga da drugima bude dobro jer na taj način najbolje djeluju i za svoje vlastito dobro. Pohvalio je lovce što ne misle samo na vlastiti profit, nego čuvajući prirodu i brinući se za divljač svjedoče svoju nesebičnost. Zahvalio im je što svake godine hodočasnicima u Voćin pripremaju okrjepu na Papuku, kao i za divljač koju daruju korisnicima Caritasove kuhinje te tako potvrđuju kako se ravnaju po načelu besplatnosti. Za-

molio je sv. Huberta da svojim zagovorom kod Boga pomogne u liječenju njihova srca u onome što je negativno zbog ranjenosti zlom te iskuse mnogo radosti po dobru i plemenitosti u njihovom djelovanju.

Na svršetku slavlja biskup je lovcima čestitao blagdan njihova svetog zaštitnika, sa željom da se njihovo lovačko djelovanje uvijek odvija u poštivanju prirode kao velikog Božjeg dara. Zahvalio je donedavnom predsjedniku Saveza Zdravku Vujnoviću za sve dobro koje je u toj službi učinio te je na njih i njihove obitelji zazvao Božji blagoslov.

Počinja Katolička malonogometna liga

Katolička malonogometna liga Požeške biskupije i ove pastoralne godine započinje sa svojim djelovanjem. Cilj KMNL-a je izgradnja mladih ljudi u sportskom i kršćanskom duhu, a svaka utakmica i cijela liga odvijaju se u kršćanskom okruženju. U tom smislu mlade se želi potaknuti na molitvu, sportsko ponašanje i međusobno zajedništvo, bez grubosti, psovki i ostalog nesportskog ponašanja. U organizaciju i odvijanje ovogodišnje Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije uključeni su svećenici i vjeroučitelji (Krunoslav Siroglavić, povjerenik za pastoral mladih i Krunoslav Juraković, Novska te vjeroučitelji: San Marko Klarić, Rajić; Marko Ilić, Radovanci; Mirko Čičak, Seoce; Josip Mijatović, Pleternica i Tomislav Bišćan, Pčelić) koji su pripremili odigravanje lige.

Svi zainteresirani trebaju se što prije prijaviti voditelju ovogodišnjeg KMNL-a Požeške biskupije vlč. Krunoslavu Jurakoviću na broj mobitela: 098/1316-447 ili na e-mail: kjurakovic@gmail.com. Dobna granica za sudjelovanje je od 15 do 29 godina. Svi natjecatelji sudjelovat će na otvorenju KMNL-a u Požegi 8. prosinca 2018. godine. Otvorenje će započeti svetom misom u crkvi sv. Lovre u 9,00 sati, a zatim će se odigrati prvo kolo. Budući da se ovogodišnja liga igra na principu turnira, drugo i treće kolo igrat će se u veljači/ožujku 2019. godine, a nacionalna završnica nakon Uskrsa.

Požeška biskupija dodijelila 156 stipendija studentima i učenicima

Upravno vijeće Zaklade razmotrilo je 152 molbe pristigle putem Caritasa i donijelo odluku o stipendiranju 107 studenata i učenika. Pored toga odobrene su stipendije za 37 učenika koji su molili pomoć preko katoličkih škola Požeške biskupije. Konačno, odobrene su stipendije za smještaj i prehranu 12 učenika u požeškome Kolegiju te je ukupno 156 osoba koje Požeška biskupija stipendira ove školske godine u iznosu od 720.000,00 kuna.



U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 13. listopada, okupili su se studenti i učenici kojima je Zaklada Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima odobrila stipendije u započetoj školskoj godini. Na susretu je sudjelovao i požeški biskup Antun Škvorčević koji je nakon molitve pozdravio učenike i studente te posebno zahvalio njihovim roditeljima za žrtvu i ljubav kojom odgajaju svoju djecu. Spomenuo je kako se stipendije već tradicionalno dodjeljuju u pripravi za blagdan sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale koja nas potiče da iz velike osjetljivosti za Boga živimo djelotvornu ljubav prema čovjeku. Podsjetio je kako je natječaj za stipendije bio otvoren na svetkovinu sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa te je trajao do kraja rujna. Potom je Upravno vijeće Zaklade razmotrilo 152 molbe pristigle putem Caritasa i donijelo odluku o stipendiranju 107 studenata i učenika.

Pored toga odobrene su stipendije za 37 učenika koji su molili pomoć preko katoličkih škola Požeške biskupije, kojima pokrivaju troškove produženog boravka, školske kuhinje ili prijevoza. Konačno, odobrene su stipendije za smještaj i prehranu 12 učenika u požeškome Kolegiju te je ukupno 156 osoba koje Požeška biskupija stipendira ove školske godine u iznosu od 720.000,00 kuna. Biskup je spomenuo važnost materijalnih dobara za naš dostojan život, istaknuvši kako ipak na kraju nije pitanje što imamo, nego kakvi smo ljudi, te je potaknuo učenike i studente da se izgra-

đuju u evanđeoskom vrijednosnom sustavu kroz povezanost s Crkvom u mjestima njihova školovanja. Najavio je da će se susret stipendista održati na početku korizme iduće godine. Biskup je zahvalio ravnatelju Zaklade Ivanu Popiću, tajniku Caritasa Ivici Rajkovači te suradnicima u Caritasu za dobro obavljen posao u pripravi dodjele stipendija.

Potom je ravnatelj Zaklade protumačio na koji način funkcionira mjesečna dodjela novca stipendistima i pozvao ih da potpišu ugovore o stipendijama.



Dan Katoličke gimnazije u Požegi



Sveta Terezija Avilska nije samo zaštitnica Požege i požeške prvostolnice nego i Katoličke gimnazije u Požegi. Tom prigodom, o 11. obljetnici Škole, proslavljen je Dan škole čiji se program protegnuo na dva dana. Samoj proslavi Dana škole prethodilo je molitveno bdijenje mladih za cijelu Požešku biskupiju.

Prvog dana održan je nešto svečaniji program u Dvorani sv. Terezije Avilske prilikom koje se učenicima obratio ravnatelj škole Ivica Bedeničić prigodnim riječima nakon čega su glumci dramske družine uprizarili kratki recital u vezi sa životopisom svete – zaštitnice škole. Potom je uslijedilo prvo ovogodišnje međurazredno

natjecanje – kviz znanja na temu *Požega. Biskupija. Katolička gimnazija*. Četvero predstavnika iz svakog razreda moralo je proučiti skriptu u kojoj je tema bila o povijesti i nastanku naše biskupije, katedrale i škole te općeniti pojmovi i simboli vezani uz školu. Nakon 30 postavljenih pitanja odgovore je provjerilo povjerenstvo u sastavu prof. Gucek te pripravnici M. Peharda i S. Šaur. Dok je žiri ispravljao učenici su provjeravali odgovore uz pratnju voditelja i sastavljača kviza vjeroučitelja Marijana Pavelića. Na kraju je pobjedničko mjesto s 25 točnih odgovora zauzeo 1.b razred koji je bio bolji od 1.a razreda za samo jedan bod, dok je treće mjesto osvojio 2.a razred s 23 boda. Učenici su se i uz ovaj kviz zabavili, naučili ponešto o školi i biskupiji. Pobjednička ekipa nagrađena je poklon bonom u Pizzeriji Mama Mia.

Svečanost se nastavila u požeškoj katedrali gdje je misno slavlje predvodio hvarsko-bračko-viški biskup mons. Petar Palić u koncelebraciji požeškog biskupa mons. Antuna Škvorčevića, đakovačkih mons. Đure Hranica i mons. Marina Srakića te srijemskog biskupa mons. Đure Gašparovića.



Hodočašće dječjih crkvenih zborova u požešku Katedralu



Članovi dječjih crkvenih zborova s područja Požeške biskupije hodočastili su 13. listopada u požešku Katedralu u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske čija je ona zaštitnica. Na susretu su sudjelovali: Dječji crkveni zbor Župe sv. Ivana Krstitelja, Požega-Vidovci, s voditeljicom Katarinom Marić; Dječji crkveni zbor „Marijina djeca“ iz Župe sv. Nikole Biskupa, Pleternica, s voditeljicom s. Zoranom Prcela; Dječji crkveni zbor Župe Pohoda BDM, Voćin, i njihova voditeljica

s. Tereza Dokić; Dječji zbor Katoličke osnovne škole u Virovitici i voditeljica Irena Maras; Dječji crkveni zbor „Sv. Cecilija“ Župe Marije Kraljice i sv. Jurja Mučenika, Davor, s voditeljicom s. Du brakom Kopilović; Dječji zbor Katoličke osnovne škole u Požegi i njihova voditeljica Ljuba Šolić te Dječji crkveni zbor „Marijin cvijet“ iz Župe Blažene Djevice Marije, Nova Kapela, s voditeljicom s. Franciskom Gjonaj. Program hodočašća započeo je u Katedrali gdje ih je pozdravio Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra, nakon čega su maleni pjevači uputili molitveni pozdrav sv. Tereziji Avilskoj, pjevajući njezinim riječima poklik „Samo je Bog dostatan“. Program je nastavljen u obližnjoj Dvorani Sv. Terezije Avilske gdje su se zborovi pjesmom i igrom predstavili jedni drugima. Svaki zbor otpjevao je dvije pjesme po vlastitom izboru, a između pjevanja sudionici su se na zabavan način, odgovarajući na pitanja, prisjetili života i karizme Svetice kojoj su hodočastili. Kroz program su ih vodile Nora Šarić i Hana Boban, učenice požeške Katoličke gimnazije.

hodočasnicima da su svojim pjevanjem već posvjedočili radosno raspoloženje, a svojim glasom očitovali ljepotu i dubinu svoga srca, koja ih povezuje jedne s drugima i s Bogom. Reкао je da je takvog raspoloženja srca bila i sv. Terezija Avilska te je male pjevače pozvao da joj upute pohvalu što nije živjela na površini života, nego je težila za onim dubinama postojanja gdje se u susretu jednih s drugima i s Bogom događa istinska radost.

Doći do srca

Na temelju naviještenoga evanđeoskog ulomka, u kojem je jedna žena nazvala blaženom Isusovu Majku jer ga je u utrobi nosila, a on joj odgovorio da su još blaženiji oni koji slušaju Božju riječ i žive po njoj, biskup je ustvrdio daje Isusova Majka bila prva među onima koji su slušali Božju riječ i po njoj živjeli, a za njom toliko drugi, među njima i sv. Terezija. Malim hodočasnicima je kazao da po njihovu pjevanju u crkvi Božja Riječ dublje ulazi u njihovo srce i da na taj način pomažu i drugim sudi-

Biskup je malim hodočasnicima kazao da po njihovu pjevanju u crkvi Božja Riječ dublje ulazi u njihovo srce i da na taj način pomažu i drugim sudionicima svetih slavlja da ona ne dođe samo do njihovih ušiju, nego do srca.

onicima svetih slavlja da ona ne dođe samo do njihovih ušiju, nego do srca. Zaželio im je da njihov život po svakodnevnoj molitvi, po poslušnosti roditeljima, po poštivanju svojih učitelja i po življenju u skladu s Božjom riječju poput Terezijina bude svojevrsna pjesma.

Pri svršetku svete mise maleni hodočasnici su predvođeni biskupom Antunom uputili molitvu sv. Tereziji Avilskoj, a potom je biskup svakom zboru uručio povelju priznanja za sudjelovanje na hodočašću u Požegi, kao i za sve ono što svojim pjevanjem čine u svojim župama i školama.

Drugi dan odigrana je revijalna odbojkaška utakmica između djelatnika i učenika koja se održala u školskoj sportskoj dvorani. Ekipu učenika pripremio je prof. Raguž, dok je ekipu djelatnika izabrala prof. Čorluka koja nažalost zbog nastave nije mogla sudjelovati. Iako revijalna, utakmica je završila pobjedom profesora 3:2 u setovima.



Pjevati Bogu na čast

Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je u Katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević. Pjevali su svi članovi nazočnih zborova pod ravnanjem profesorice Ljube Šolić, a za orguljama je bio Mario Večerić. Pozdravljajući pjevače i njihove voditelje, biskup im je zahvalio što u svojim župama i u školama pjevaju Bogu na čast.

U homiliji je biskup kazao malim



Mr.sc. Vesna Oršulić, spec. obiteljske medicine i gestalt psihoterapeut

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: Višnja Mikić i obiteljski album V. Oršulić

Magistrica znanosti, specijalistica obiteljske medicine i gestalt psihoterapeut, dr. Vesna Oršulić, supruga i majka, rođena Zagrepčanka, danas živi i radi u Novoj Gradiški. Suprug, dr. Dražen Oršulić i ona primili su od Boga četvero djece koje podižu u vjeri i ljubavi, nalazeći vrijeme za zajedničke trenutke, molitvu i razgovor.

Dragovoljka Domovinskog rata

Nakon završene srednje medicinske škole i Medicinskog fakulteta u Zagrebu, počela sam stažirati u zagrebačkoj Klinici za traumatologiju. Međutim, stigao je nametnuti nam rat i željela sam kao dragovoljac (i suprug je dragovoljac) poći na ratište. Pošla sam sa Štraserima, samoorganiziranom postrojbom sa zagrebačke špice (u sastavu Stote brigade HV) na bojišnicu 12. prosinca 1991. Iako su oni prijeljkivali „muškog liječnika“, nakon što sam zbrinula prvog ranjenika i pokazala u novonastaloj situaciji znanje, volju i spretnost, bila sam potpuno prihvaćena i postala „njihov doktor“. O tim teškim, ali ponosnim danima objavila sam u listopadu ove godine i knjigu „Moja ratna priča“. S dečkima iz Stote bila sam u Donjem Čagliću, na novogradiškom i na drugim ratištima. Poslije rata, u Zagrebu je bilo dosta nezaposlenih liječnika, pa je meni poslije demobilizacije ponuđen posao u Novoj Gradiški. Poslije sam dobila posao u Maruševcu, a u međuvremenu sam upoznala Draženu, supruga, koji je tada bio na specijalizaciji. Slavonija mi postaje drugi dom, otvaram ordinaciju u Novoj Gradiški. U startu sam otišla „u minus“, a kad sam dobila ugovor HZZO-om već sam imala troje djece. Kupili smo i renovirali prostor u kojem danas radim. Imamo četvero prekrasne djece: Martina je studentica pete godine socijalnog rada, Krešimir je na četvrtoj godini Kineziološkog fakulteta, Zvonimir je treća godina Glazbene akademije, a Petra učenica II.r. novogradiške Gimnazije. Suprug radi u Općoj bolnici u Novoj Gradiški - ispričala je Vesna.

Živjeti, raditi, moliti

Uz svoju ratnu priču, Vesna je napisala i „Priče iz ordinacije“. Supruga i majka, liječnica i domaćica, nikada nije gubila vrijeme. Devet godina vodila je Udrugu volontera u Novoj Gradiški, kasnije je to prepustila mlađima, ali i dalje skuplja pla-



Važno je vidjeti ljude oko sebe i njihove potrebe te im pomagati. To čovjeka ispunjava i pravilno usmjerava, pomaže mu da raste i postaje sličniji svom Stvoritelju - poručuje naša sugovornica.

stične čepove, dijeli „viškove“ iz svog domaćinstva, surađuje sa socijalnom samoposlugom...Čim čuje da neko me treba pomoć, rado se odazove. Sa svojom obitelji, prijateljima i volonterima, pomagala je stanovništvu Gunje nakon poplave.

-Mislim da darove od Boga treba koristiti. Eto, Bog mi je dao dovoljno snage i energije da mogu služiti svojoj obitelji, zatim pacijentima u ordinaciji. Zahvalna sam Novogra-

diščanima što sam ovdje dobila posao kada to nisam uspjela u rodnom gradu, mislim da se i zato ovim ljudima valja odužiti. Što god radite za druge, zapravo radite za sebe. Kad dajete, istovremeno primite. Tako čovjek razvije neke svoje osobine i sposobnosti. I naša djeca su volonterala, odlazila sa mnom i Draženom više puta u Gunju. Mislim da je to ispravan put: živjeti, raditi, moliti i tako učiti svoju djecu. Molitva i vjera

su nam veoma važni. U duhovnosti nema „odmora“, u duhovnosti se treba rasti. Ja sam iz tradicionalne obitelji, ali sam se udala u obitelj gdje je vjera bila jako važna. U početku sam se molila „Draženovom Bogu“, jer nisam imala iskustvo svoje vjere. Nakon nekoliko duhovnih seminara hagioterapije, kroz zadnjih dvadesetak godina počela sam hod u otkrivanju „svog Boga“. Molitva je vrlo prisutna u našoj obitelji: moja osobna, zatim sa suprugom, s djecom kad su kod kuće, svakodnevno čitanje Biblije, svake nedjelje zajedno idemo na svetu misu... - objašnjava Vesna.

Kaže kako u svakom braku postoje krize i oluje, ali vjera je ta koja čuva brak, sama ljubav nije dovoljna. Misli da bi bilo dobro da, osim što na razini biskupije djeluje „Pro vita et familia“, u župama, bar u većima, postoje bračna savjetovališta, gdje bi se pomoglo brakovima u krizi. Bilo bi lijepo da postoji i vjeronauk za odrasle, to bi svima koristilo, jer mnogi poslije sakramenta krizme ili potvrde, puno toga zaborave i zanemare.

-Brak je sakrament i kad si to posvijestimo i kad znamo da nismo nas dvoje sami u braku, nego je Bog s nama, onda smo čvrsto zajedno i odolijevamo olujama- ističe Vesna dodajući da ih je vjenčao o. Zvezdan Linić te da su s puno svećenika prijatelji. Oršulići su bili kumovi obitelji s brojnom djecom i na takav način su željeli biti podrška onima koji se nisu bojali života.



Orguljaške večeri u požeškoj Katedrali



Nakon svečanog euharistijskog slavlja na dan 21. obljetnice uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa, 27. rujna u požeškoj Katedrali otvorene su Orguljaške večeri, jedan od kulturno-duhovnih programa u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale i Grada Požege. Katedralni zborovođa i orguljaš Mario Večerić u prigodnoj je riječi pozdravio sve nazočne ljubitelje orguljaške glazbe i predstavio im hrvatsku orguljašicu Ljerku Očić koja je svojim koncertom otvorila ovogodišnje Orguljaške večeri.

Ljerkina Očić započela Orguljaške večeri



Koncert je započela *Toccatom II.*, jednog od najvećih majstora talijanskog baroka G. Frescobaldija. Potom je izvela *Partitu sopra la Aria della Folia da Spagna* B. Pasquinija; *Sonatu u d-molu* B. Galupija; *Sonatu u C-duru* G. Pescettija i *Pastorale del Santissimo Natale* G. Morandija. Koncert je zaključila *Sonomom u H-duru* (op. 181 br. 17) J. Rheinbergera. Orguljašica Ljerkina Očić jedna je od najistaknutijih hrvatskih glazbenih umjetnica. Nakon završenog studija u Ljubljani nastavila je usavršavanje kod svjetski priznatih umjetnika. Nastupila je gotovo u svim europskim zemljama, SAD, Australiji te u azijskim zemljama. Predsjednica je Društva za promicanje orguljske glazbene umjetnosti »Franjo Dugan«. Snimila je više od 20 nosača zvuka. Autorica je televizijskih i radijskih emisija posvećenih orguljskoj glazbi. Od studenog 2014. godine prodekanica je za

međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a 2017. godine stekla je doktorat umjetnosti na zagrebačkom sveučilištu.

Češki orguljaš u Požegi

Orguljaške večeri nastavile su se 7. listopada koncertom Jaroslava Tůma iz Praga. Koncert je započeo skladbom B. A. Widermanna *Toccata i fuga u f-molu* koje je najpoznatije djelo ovog skladatelja. Slijedile su skladbe B. Janáčka *Koralni preludij Ein Lämmlein geht und trägt die Schuld*, L. Janáčka *Orguljski solo iz Glagoljaške mise* i B. Martinůa *Vigilia Predvečerje*. Zatim je prisutnu publiku orguljaš oduševio improvizacijom na poznatu marijansku pjesmu *Kraljice Svete Krunice*, a koncert je završen skladbom J. S. Bacha *Fantazija i fuga u g-molu BWV 542*.

Jaroslav Tůma, rođen 1956., koncertni je orguljaš i profesor na Akademiji glazbene umjetnosti u Pragu. Nastupa na čembalu, klaviru, pianu i drugim instrumentima s klavijaturama. Dobitnik je mnogih svjetskih nagrada na natjecanjima iz orguljaške improvizacije. Na njegovu repertoaru nalazimo osnovne skladbe čeških i svjetskih skladatelja u širokom rasponu stilova od rane renesanse do 21. stoljeća.



Koncert Milana Hibšera

U četvrtak 11. listopada održan je treći u nizu koncert u sklopu Orguljaških večeri. Predstavio se orguljaš Milan Hibšer iz Zagreba. Koncert je započeo koralnom fantazijom *Herr Gott, dich loben wir* rano

i srednje baroknog skladatelja Franza Tundera, a dalje je nastavljen skladbama J. S. Bacha *An Wasserflüssen Babilon*, nakon koje je izveo improvizaciju na istu temu. Potom je nastavio skladbom *Fantazija u G-duru* J. S. Bacha nakon koje je izveo temu s varijacijama na hrvatsku marijansku pjesmu *Zdravo, Djevo čista*. Mozartov skromni opus za orgulje predstavio je *Fantazijom u f-molu*. Na ovom koncertu praižvedena je skladba *Traversing* suvremenog kineskog skladatelja Man-Ching Donalda Yua koja je skladana ove godine, a posvećena orguljašu Milanu Hibšeru. Orguljaš je koncert završio skladbom F. Liszta *Preludij i fuga B-A-C-H*.



Milan Hibšer diplomirao je filozofiju i religijsku kulturu na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu uz koji je pohađao i izvanredni studij orgulja na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu. Orgulje je studirao i diplomirao kod prof. Mirte Kudrne, a improvizaciju kod prof. Ante Knešauke. Magistarski rad je završio u Sloveniji na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Od 2017. umjetnički je voditelj orguljaškog ciklusa koncerata u zagrebačkoj katedrali pod nazivom »Zvuci orgulja zagrebačke katedrale – Soners organi«. Predaje improvizaciju, organografiju i orgulje na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu.

Orguljaške večeri završile su službom večernih hvala u nedjelju 14. listopada u izvedbi Katedralnog zbora pod ravnanjem Marija Večerića.

Premijerno prikazan dokumentarni film »Milijun koraka«

Film govori o pješačkom hodočašću osmorice branitelja u Rim i njihovom susretu s papom Franjom.

Višnja Mikić

U novogradiškom Domu kulture 5. listopada premijerno je prikazan dokumentarni film „Milijun koraka“, autora Alena Kocića – Koca o braniteljskom „Hodočašću zahvalnosti“ Nova Gradiška – Rim, o životnoj misiji koju su poduzela i ostvarila osmorica hrvatskih branitelja, dragovoljaca Domovinskoga rata. Propješačili su put dug preko 950 km u znak zahvalnosti Svetoj Stolicu za priznavanje RH, za poginule suborce, nestale i umrle hrvatske branitelje, za jedinstvo hrvatskih branitelja i zajedništvo u RH, za vrjednote Domovinskoga rata, kao i za svoje obitelji, svoj grad i domovinu Hrvatsku. Kruna hodočašća bila je audijencija kod Svetog Oca.

Hodočašće zahvalnosti

Unatoč posljedicama ranjavanja, bolestima, teškoćama koje ih prate, osnaženi vjerom i molitvama mnogih koji su ih na taj način pratili na hodočašću, uspjeli su ostvariti još jednu pobjedu.

Hodočašće zahvalnosti organizirala je Udruga dragovoljaca Domovinskog rata uz potporu Ministarstva hrvatskih branitelja, Velevostanstva RH u Rimu, Velevostanstva RH pri Svetoj Stolicu u Vatikanu, Brodsko-posavske županije, Grada Nove Gradiške, Požeške biskupije i donatora. Bio je to pokornički hod u korizmici 2017. na

koji su branitelji krenuli na Pepelnicu 1. ožujka. Kruna te njihove mirnodopske žrtve bila je susret sa Svetim Ocem, papom Franjom na audijenciji 5. travnja u Rimu. Time je njihov cilj bio ostvaren. Sudionici hodočašća bili su: Arsen Granda i Željko Bakunić, predsjednik i tajnik Udruge dragovoljaca Domovinskog rata grada Nova Gradiška, Branko Iskra, Željko Brčić-Duša, Alen Kocić-Koc, Ivan Jurasović i Željko Radošić te Nenad Marčina iz Zadra. S njima je trebao poći i Vladimir Balgač-Alf iz Kutine, no zdravstveno stanje mu to nije dozvolilo, ali branitelji hodočasnici uvijek su ga spominjali i bio je na neki način dio njih i ovog pothvata. U cijelu lijepu, ali i povijesnu priču za ovaj kraj i branitelje, od same ideje do polaska bila je uključena i magistra Ljiljana Lukačević, voditeljica Centra za psihosocijalnu pomoć, koja je zajedno s Arsenom Grandom autorica Pisma zahvalnosti svetom ocu papi Franji.

Prije odlaska na hodočašće branitelje je primio je i mons. dr. Antun Škvorčević, požeški biskup ohrabrivši ih i zahvalivši na vrijednom pothvatu, a na ispraćaju ih je blagoslovio vlč. Željko Volarić, vojni kapelan Vojne kapelanije „Sv. Ivan Krstitelj“ u Požegi. Vrhunac hodočašća bila je audijencija s papom Franjom, kada su mu predali

i dar- drvenu škrinju sa slavonskim motivima.

Preljepa braniteljska priča

Dokumentarni film „Milijun koraka“, kako kaže autor Alen Kocić, najzahtejniji mu je projekt do sada.

– U 37 dana snimio sam preko 1200 kadrova, 10.000 fotografija,... Trebalo je filmom prikazati svu žrtvu hrvatskih branitelja koju su dali i uložili i u ovaj pokornički hod. Nije bilo lako, radio sam ga više od osam mjeseci, „živio“ svakodnevno s njim i mogu reći da sam zadovoljan jer sam uspio prenijeti emocije i nas hodočasnika, ali i svu susretljivost i potporu mnogih koji su nas dočekivali u hrvatskim gradovima, a potom i u Italiji te s audijencije s papom Franjom. Film traje 82 minute, ali s obzirom na mnoštvo ljudi, događaja, gradova i krajeva kroz koje smo prošli i gdje smo dočekivani, gledatelju vrijeme brzo prođe – rekao je, među ostalim, Kocić, vidno umoran, ali sretan i duhovno ispunjen. Radost se ogledala i na licima svih hodočasnika koji su poimence predstavljeni na premijernom prikazivanju filma, a u ime organizatora hodočašća, Udruge dragovoljaca Domovinskog rata grada NG, dirnut kako filmom, tako i odazivom publike, svima je zahvalio predsjed-

nik Arsen Granda, koji je zajedno s tajnikom Udruge Željkom Bakunićem inicijator cijele ove prelijepe braniteljske, novogradiške i hrvatske povijesne priče.

Film će se prikazivati u mnogim hrvatskim gradovima, a u planu da to bude i u Vatikanu.

U 37 dana snimio sam preko 1200 kadrova, 10.000 fotografija,...Trebalo je filmom prikazati svu žrtvu hrvatskih branitelja koju su dali i uložili i u ovaj pokornički hod. Nije bilo lako, radio sam ga više od osam mjeseci, „živio“ svakodnevno s njim i mogu reći da sam zadovoljan jer sam uspio prenijeti emocije i nas hodočasnika, ali i svu susretljivost i potporu mnogih koji su nas dočekivali u hrvatskim gradovima, a potom i u Italiji te s audijencije s papom Franjom.



Koncert prigodom blagdana sv. Ivana Pavla II.

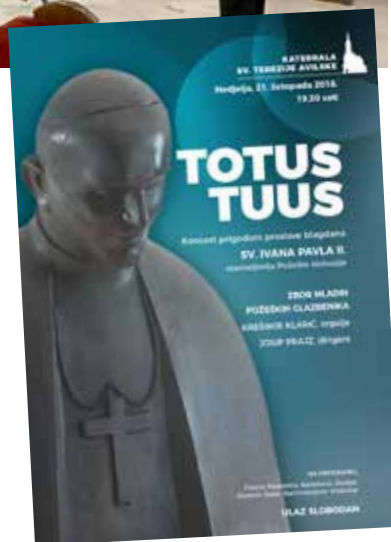
U predvečerje blagdana sv. Ivana Pavla II, utemeljitelja Požeške biskupije u nedjelju 21. listopada u katedrali sv. Terezije Avilske Zbor mladih Požeških glazbenika pod dirigentskom palicom Josipa Prajza održao je koncert pod nazivom Totus Tuus. Na koncertu je uz brojne slušatelje bio i biskup Antun Škvorčević.



Program je bio podijeljen u tri dijela. Prvi dio uvodi u papinsku službu sv. Ivana Pavla kao i njegov boravak u Rimu, drugi dio otkriva slavenski identitet Ivana Pavla II. dok treći dio podsjeća na papinu povezanost s našom domovinom. Koncert je započeo skladbom M. Frisine „*Aprite le porte a Cristo – Otvorite vrata Kristu*“. Riječi su to koje je papa izgovorio na početku svoga pontifikata. Potom je zbor izveo Gregorijanski koral *Kyrie* iz mise *Orbis*

factor u orguljskom ruhu improvizacije Krešimira Klarića, a dalje nastavio skladbom G. P. de Palestrine *Sicut cervus* koju je sam skladatelj skladao za neke od obreda Velike subote i D. Bartoluccija *O sacrum convivium*. Vrhunac povezanosti prvog dijela koncerta s likom i djelom sv. Ivana Pavla leži u djelu H. M. Goreckog *Totus tuus* kojeg je spomenuti skladatelj napisao prigodom 3. papinog pohoda rodnoj Poljskoj. Skladbama A. Dvořáka *Gospod Bog je Pastir moj* i S. Rahmanji-

nova *Bogorodice Djevo*, mladi su glazbenici posvijestili slavenski identitet Ivana Pavla II. koji nas dovodi i do povezanosti s Hrvatskom. Na kraju koncerta izvedene su skladbe K. Oda-ka *Hvali duše moja* i C. Gabarina *Krist na žalu* koju je i sam papa jako volio pjevati. Zbor je sve prisutne slušatelje na kraju koncerta počastio skladbom A. Klobučara *Isus Krist, danas i uvijek*, skladane za uspostavu Požeške biskupije i ređenje njezina prvog biskupa.



Održan peti »Teresianum«

Organizaciji novogradiške Župe Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, u nedjelju 14. listopada, u prekrasnom zdanju crkve svete Terezije Avilske, održana je smotra zborova a cappella - peti po redu „Teresianum“. Tradicionalno je to događanje koje okuplja pjevačke zborove iz Nove Gradiške, Cernika, Davora i Starog Petrovog Sela.

Kako je istaknuo župnik, Branko Gelemanović, njihov je to doprinos obilježavanju blagdana svete Terezije Avilske:

„Ora et labora“, moli i radi, na neki je način geslo ovoga susreta kojim se želi pokazati kako nam je Bog blizu, upravo kroz molitvu pjesmom. Teresianum je prije pet godina inicirao tadašnji župnik, Perica Matanović, a uspješno ga nastavio sadašnji, Gelemanović.

Posjetitelji su mogli uživati u sjajnom odabiru vrhunskih duhovnih skladbi koje su dočarali članovi Župnog mješovitog zbora Nova Gradiška pod ravnanjem Julijane Žirović, Hrvatsko pjevačko društvo „Urbata“ iz Davora i njihova dirigentica Marijana Jurčević, Vokalni ansambl „Lira“ predvođen Renatom Grgić, Hrvatsko pjevačko društvo „Tomislav“ i dirigent Dalibor Ti-



marac, Vokalni sastav „Aurora“ Nova Gradiška pod ravnanjem Veronike Terzić, Hrvatsko pjevačko društvo „Graničar“ Nova Gradiška i di-

rigentica Ivana Bušić te Zbor mladih „Nebeski znak“ pod dirigentskom palicom Patricije Brdar. (V. Mikić)

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Trideset i druga nedjelja kroz godinu

Kakva suprotnost! Na jednoj strani pobožni pismoznanci, koji se međutim brinu za svoje, a prožduru kuće udovičke (Mk 12, 38-40); na drugoj strani udovica, koja ima samo ono što je dala (Mk 12, 41-42). Na jednoj strani prividna svetost; na drugoj strani neprocjenjivo djelo (Mk 12, 43). Udovica je dala od svoje sirotinje (Mk 12, 44). Smije li se u tom vidjeti sliku Božju? Isus, siromašni sluga, nije tek usputna epizoda u Božjem životu, već objava samog Boga. Siromaštvo sluga objavljuje vlastiti način na koji on živi svoje božanstvo. Lijepo je to izrazio švicarski teolog Hans Urs von Balthasar kad je ustvrdio da je Bog Otac u utjelovljenju Sina svoga Isusa Krista u škrabicu čovječanstva ubacio najveći mogući dar, odnosno sve što je imao.



Isus Krist Kralj svega stvorenoga

Isus jedino u četvrtom evanđelju govori pred Pilatom, a njegove riječi imaju duboko značenje. Isus se naziva kraljem, no njegovo kraljevstvo nije od ovog svijeta (Iv 18, 36). Ono se ovdje izgrađuje, ali nipošto nije u rivalstvu sa zemaljskim kraljevstvima. To je kraljevstvo istine (Mk 18, 37): Božje istine, čovjekove istine, istine stvorenja. Isus Krist je kralj, jer u njemu sve stvari nalaze svoj dovršenje po Božjem stvoriteljskom naumu. No, budući da se je stvorenje grijehom odvojilo od svog Boga, kraljevstvo Isusa Krista poprima oblik sveopćeg pomirenja po križu. Nije stoga bez razloga da Isus usred svoje muke za sebe kaže da je kralj. Danas kraljevstvo Isusa Krist svoj izražaj dobiva u svjedočenju kršćana koji su raspršeni među drugim ljudima. Kršćanin mora biti prepoznatljiv kao čovjek koji se snažno zalaže za istinu o čovjeku.

LITURGIJSKA GODINA C

Prva nedjelja došašća

Luka opisuje propast Jeruzalema kao kozmičku katastrofu. Taj je grad u religijskom poimanju vjernika zauzimao tako veliko mjesto, da si nitko nije mogao predočiti njegovo razaranje, a da odmah ne pomisli na kraj svijeta. Ono je doista bilo kraj jednog svijeta: razaranje Hrama omogućilo je Crkvi u nastajanju da se oslobodi od odveć formalističkog bogoštovlja, da se odlučno otvori poganskim narodima i da poradi na izgradnji novog čovječanstva u zajedništvu sa Sinom čovječjim, koji će doći «na oblacima», što znači da on posjeduje božansku moć izgraditi novo čovječanstvo. Budnost upozorava kršćanina da traži Božju blizinu. Ne blizinu u vremenskom smislu – kao da će Bog za koji čas doći –, nego blizinu Boga koji je u srcima već djelatna i kojeg samo treba prepoznati. Poznato je, naime, kako odsutna osoba može biti blizu onima koje voli.

Trideset i treća nedjelja kroz godinu

Podloga evanđeoskog teksta današnje nedjelje je jedna židovska apokalipsa koja je nastala prije 70. godine u kojoj se osjeća strah od razaranja Hrama i koja je prepuna svetopisamskih navoda (Mk 13, 24-32). Ne smije se zaboraviti da je razaranje Jeruzalema bilo kraj svijeta! Judeokršćanski krugovi preuzimaju tu apokalipsu, a razaranje Jeruzalema i dolazak Uskrsloga vide kao jedan događaj. (Mk 13, 26). Markova je nakana redakcijom tog teksta upozoriti svoje čitatelje na taj događaj: Crkva će po svojim glasnici (anđelima) doći na mjesto razorenog Jeruzalema, da sabere narode, i ništa ne kaže o tome da će to razdoblje morati biti kratko (Mk 13, 27). Usporedba između smokvina stabla (Mk 13, 28-29) i «onog dana» (Mk 13, 32) isključivo se odnosi na pad Jeruzalema.



Druga nedjelja došašća

Evangelist Luka navođenjem povijesnih podataka stavlja djelovanje Ivana Krstitelja u ljudsku povijest (Lk 3, 1-2) i na taj način svom pripovijedanju daje univerzalnu širinu (Lk 3, 6), o kojoj drugi evangelisti nisu vodili računa. Ivan Krstitelj poziva na korjenito obraćenje i za njegov znak uzima obredno pranje, pri čemu pojedinac ne pere samog sebe, kao što je to slučaj kod drevnih pranja, nego ga pere onaj kome je to povjereno u zadaću, kako bi Božja inicijativa u tom događaju spasenja bila jasno vidljiva. Moderni čovjek je suzdržan pred obraćenjem na koje poziva Ivan Krstitelj. Ponajprije stoga što je upakirano u pokornički obred. Nije li obraćenje, koje je povezano s jednim obredom, u opasnosti čovjeka otuđiti od njegove stvarne odgovornosti u svijetu? A onda i stoga što Ivanovo pokorničko propovijedanje ljudima suprotstavlja strašnog Boga. Obraćenje na koje Isus poziva je nešto potpuno drugačije. Ono je opredjeljenje za Božje kraljevstvo i raspoloživost za poticaje Duha; ono nije navezano ni na kakav izvanjski obred i otvoreno je »cijelom svijetu«. Prije svega, ono je odraz Božje »strpljivosti«. Obraćenje otvara za pravu ljubav i njoj je u službi. Tu više nema nikakve opasnosti otuđenja, naprotiv, čovjek je od sada pozvan pokrenuti svoje energije i upotrijebiti ih za konkretne i trajne projekte u službi pravoga sveopćeg bratstva, koje Bog u Isusu Kristu želi ostvariti.



Četvrta nedjelja došašća

Prizor pohađenja podsjeća na prenošenje kovčega saveza u Jeruzalem (2 Sam 6, 2-11). Poput tog kovčega i Marija kreće u zemlju Judinu, u blizinu Jeruzalema (Lk 1, 39); njezino putovanje prouzročilo je iste izraze radosti (Lk 2, 42-44), odnosno »odredni ples« (dijete »zaigra« u Elizabetinu krilu kao David pred kovčegom); Marija ulazi u Zaharijinu kuću (Lk 1, 40) kao kovčeg u kuću Obed-Edomovu; Elizabetin pozdrav (Lk 1, 43) gotovo doslovno ponavlja riječi što ih je David izgovorio pred kovčegom; konačno Marija, baš kao i kovčeg saveza, ostaje tri mjeseca u kući rođakinje koja ju je ugostila (Lk 1, 56). Ova namjerna simbolika je misao vodilja evangelista Luke: događaji oko Isusova rođenja jesu ispunjenja proročanstava. Dijete je uistinu iščekivani Mesija. Marija, nova škrinja zavjetna, je prikazana kao Božje prebivalište i ujedno u liku žene pobjednice. Kovčeg saveza je bio znak Božje prisutnosti u njegovu narodu; no on je također predvodio narod u borbi. Blagoslov što ga izriče Elizabeta (Lk 1, 42) podsjeća na poklike Jaela i Judite nakon pobjede nad neprijateljem. Marija je žena koja je svom narodu osigurala konačnu pobjedu nad zlom. Odsad Bog više ne prebiva u hramu ili u kovčegu, nego u živim osobama.



Treća nedjelja došašća

Evangeoski ulomak današnje nedjelje odražava međusobna sukobljavanja između kršćana i učenika Ivana Krstitelja s obzirom na uzajamnu valjanost njihovih obreda, i međusobno suprotstavlja krštenje vodom i krštenje Duhom. Evangelist Luka je ponešto izmijenio Krstiteljevu misao. Ivan je najvjerojatnije govorio o »vjetru« što raznosi pljevu (usp. Ps 1, 4), a ne o »Duhu« (u aramejskom jeziku istom se riječju kaže vjetar i duh), čime je želio reći da će oluja Božjeg suda otpuhati one koji prethodno ne budu primili njegovo krštenje (Lk 10, 17). Uostalom i »oganj« će izvršiti istu zadaću kao i »vjetar«: i od jednoga i od drugoga može čovjeka spasiti samo obraćenje. Kad su kršćani napustili praksu Ivanova krštenja, naglašavali su da se njihovo krštenje događa u »Duhu«. Onaj koji je probudio vjeru, učinio je obredno pranje djelotvornim; on je onaj koji po svojoj volji u srcu svakog pojedinca uspostavlja nadolazeće Božje kraljevstvo.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VJJEČE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Valentina Soldo

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Svjetski dan siromaha

Po odredbi pape Franje Svjetski dan siromaha ove godine slavimo 18. studenog, na XXXIII. nedjelju kroz godinu. Za tu prigodu Sveti Otac je uputio Poruku pod naslovom Jadnik vapi, a Gospodin ga čuje. „Na dan kao što je ovaj pozvani smo izvršiti ozbiljan ispit savjesti kako bismo razumjeli jesmo li uistinu sposobni čuti siromahe“, piše Papa te dodaje: „Svjetski dan siromaha želi biti mali odgovor koji čitava Crkva diljem svijeta upućuje svima onima koji su pogođeni nekom vrstom siromaštva i siromasima u svim krajevima da ne misle da je njihov vapaj ostao neuslišan“.

Biskup Antun Škvorčević pozvao je sve župnike i članove župnih pastoralnih vijeća, napose karitativnu skupinu da na temelju ovogodišnje Poruke pape Franje te odredbi i preporuka koje su prošle godine pisanim putem primili svi župni uredi Požeške biskupije da oblikuju program

koji će na Svjetski dan siromašnih ostvarivati u svakoj našoj župi. Pri tom treba imati na umu da se pomažanje siromašnih ne sastoji samo u darivanju materijalnih dobara, nego prvenstveno u osobnoj pažnji, blizini i poštovanju koje im iskazujemo te vremenu koje im posvećujemo.

U tom smislu Sveti Otac kaže: „No, da bi se nadvladalo mučno stanje siromaštva nužno je da siromasi osjete prisutnost braće i sestara koji se brinu za njih i koji im otvaraju vrata svog srca i života i daju im osjećati se kao prijatelji i članovi obitelji“. Papa nas potiče da u navedenom smislu u nedjelju, 18. studenoga ove godine pronađemo način da budemo sa siromasima i za stolom: „Moliti se zajedno kao zajednica i dijeliti nedjeljni obrok je iskustvo koje nas podsjeća na najraniju kršćansku zajednicu, koju evanđelist Luka opisuje u svoj njezinoj originalnosti i jednostavnosti“.



Stoga ćemo kao i prošle godine, potiče biskup Antun, u vremenu od nedjelje 18. studenog do Nedjelje Caritasa, 16. prosinca, napose tijekom došašća u pripravi za Božić posvetiti posebnu pozornost siromasima i starijima u našim župama, kada će župni pastoralni vijećnici

na čelu sa župnicima i karitativnom skupinom oblikovati programe po kojima ćemo im otvoriti svoje suosjećajno srce i pružiti ruku plemenitosti i dobrote. U okviru tog nastojanja bit će i adventski susret župnih pastoralnih vijeća na arhidakonskim razinama.

Cvjetnim aranžmanima pomažu župni Caritas

Volonteri Caritasa u nekim župama ponudili su svojim župljanima cvjetne aranžmane pred blagdan Svih svetih i Dušni dan i tako prikupljenim sredstvima pomogli osobama ili obiteljima u potrebi. Volonteri u Župi Marije Kraljice i sv. Jurja Davor prodavali su aranžmane od svilenog cvijeća i sredstva namijenili najpotrebnijima. Ovih dana dogovaraju aktivnosti koje će realizirati tijekom adventa, ali već sada su sigurni kako će, među ostalim, prodavati kolače. Sredstvima od prodaje žele najpotrebnijima u župi uljepšati Božić.

Prikupljanje namirnica za biskupijski Caritas

U Župi sv. Marije Magdalene Štivica, uz volontere Caritasa, svakog Došašća aktivni su i mladi zajedno s vjeroučiteljicom, Marinom Dedoević. Prikupljat će namirnice koje će proslijediti biskupijskom Caritasu u Požegu. U planu su posjeti starima i nemoćnima u župi, prikupljaju se dobrovoljni prilozi za Marijine obroke, priprema program uz svetog Nikolu i tradicionalni „Božić po štivički“.



Učenički krušni darovi

Učenici OŠ Antuna Kanižlića iz Požege i OŠ Zdenka Turkovića iz Kutjeva prigodom proslave Dana kruha u svojim školama poklonili su paketiće kruha i krušnih proizvoda biskupijskom Caritasu koji su poklonjeni korisnicima Caritasove kuhinje.



DONACIJA HRANE

Obitelj Šmit iz Nove Kapele i ove je godine biskupijskom Caritasu donirala dvije tone krumpira, dvije tone kupusa i 400 kilograma crvenoga luka. Dio ovih namirnica prosljeđen je najpotrebnijima preko župnih Caritasa, a dio je predan Caritasovoj kuhinji. Obitelj Macek iz Doljanovca, župa Kaptol, donirala je Caritasovoj kuhinji 300 kilograma krumpira.

Učenici Katoličke osnovne škole pohodili Caritas

Učenici produženog boravka prvog, drugog, trećeg i četvrtog razreda Katoličke osnovne škole u Požegi sa svojim učiteljicama Ivom Flajsig i Marijanom Đuričić te učiteljem Željkom Čolićem posjetili su 7. listopada sjedište Caritasa Požeške biskupije. S djelatnošću Caritasa te načinima kako svatko od nas može pomoći potrebitima učenicima je objasnio Ilica Rajkovača, tajnik biskupijskog Caritasa.

Izrađivanje božićnog nakita

Volonterke Caritasa u Župi sv. Emerika Oriovac ogledale su se u izradi kuglica od konca i anđela od komušine. Tijekom adventa skupljat će i namirnice. Svake godine posjete četrdesetak obitelji u potrebi pa im i ove godine žele uljepšati proslavu Božića. Do sada su obišle dvije bolesne osobe i novčano pomogle kod dvaju smrtnih slučajeva.

Donacija pilića Caritasu Požeške biskupije

Nastavljajući višegodišnju suradnju, Valionica „Fabić“ iz Kotoribe početkom listopada Caritasu Požeške biskupije uputila donaciju od 5500 jednodnevnih pilića koji su preko voditelja župnih Caritasa razdijeljeni potrebitima s područja Požeške biskupije. Donacijom jednodnevnih pilića siromasima i potrebitima Caritas Požeške biskupije želi promaknuti vrijednost ljudskog rada i zauzetosti oko poboljšanja životnog stanja vlastitim radom, poštujući dostojanstvo ljudske osobe. I ovom prigodom Caritas Požeške biskupije zahvaljuje na vrijednoj donaciji Valionici „Fabić“ iz Kotoribe te se nada i daljnjoj suradnji na karitativnim projektima.

Krštenja djece u višečlanim obiteljima

Kršteno šesto dijete obitelji Grgić u Novskoj

Biskup Antun Škvorčević u nedjelju 14. listopada pohodio je Župu sv. Luke Evanđelista u Novskoj i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio djevojčicu Katarinu, šesto dijete Vlade i Sanje Grgić te dječaka Lovru, drugo dijete Darija i Mateje Herceg. S njim su koncelebrirali župnik Milan Vidaković, župni vikar Josip Prpić i biskupov tajnik Ivan Rončević. U pozdravu biskup Antun rekao je da je rođenje dvoje novih ljudi događaj kojem se treba radovati. Supružnicima Grgić i Herceg čestitao je za dar novog života te im je zahvalio što su primanjem toga dara postali najbolji graditelji hrvatske budućnosti i Božje vječnosti jer čovjek snagom Isusove ljubavi koja je pobijedila smrt nastavlja živjeti i preko groba. Rekao je da će u svetom krštenju sudbina ove djece biti stavljena u moćne ruke Isusa Krista, pobjednika nad smrću.

U homiliji biskup je ustvrdio da obitelji s brojnijom djecom, poput obitelji Grgić, ostvaruju zakonitost ljubavi živeći potpuno sebedarje. Rekao je da ima onih koji se takvim supružnicima podsmjehuju i koji ih – ravnaajući se po pravilu sebičnosti – smatraju ludima što usred općeg hedonističkog mentaliteta koji porod smatra teretom, one primaju brojnu djecu. Za razliku od brakova, u kojima nema sebedarne ljubav, nego je zavladala sebičnost te nerijetko završavaju u rastavi, supružnici koji žive nesebično jedno za drugo, ne samo da mogu biti vjerni u braku, nego svoju bračnu ljubav i žrtvu stavljaju u službu života te u svojoj djeci vide najveće blago i radost, svjedoče mudrost o kojoj govori ulomak današnjeg prvog čitanja iz Knjige mudrosti. Pozvao je sudionike slavlja na molitvu da u našoj domovini bude što više obitelji poput obitelji Grgić, koje ne dopuštaju da ih razori sebičnost i koje se ne boje života, već snagom Božje ljubavi mudro grade međusobno zajedništvo. Podsjetivši nazočne na predstojeće blagdane sv. Terezije Avilske, zaštitnice



požeške Katedrale i sv. Luke Evanđelista, zaštitnika njihove Župe, biskup im je poručio da u svecima pronađu primjer kako valja slijediti Isusa u položenosti jednih za druge te postići život vječni.

Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao supružnicima Grgić i Herceg što sada na rukama drže svoju u krštenju preporođenu djecu te im je poželio puno radosti i blagoslova u njihovu odgoju.

U Voćinu kršteno šesto dijete obitelji Gegić i peto dijete obitelji Tašić

U nedjelju 7. listopada biskup Antun pohodio je Župu Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu i ondje u Svetišu Gospe Voćinske predvodio misno slavlje tijekom kojega je krstio Luku, šesto dijete Viktora i Pauline Gegić; Luciju, peto dijete Luke i Jasmine Tašić; Nikolu, treće dijete Roka i Nikoline Pešić te Antu, drugo dijete Nikole i Martine Marinović. Na početku slavlja župnik Ivan Erež pozdravio je biskupa Antuna i zaželio mu dobrodošlicu, a dvoje djece u narodnim nošnjama uručilo mu je cvijeće. Zahvalivši na riječima dobrodošlice, biskup je rekao da nas spomendan Kraljice Svete Krunice, koji danas slavimo, podsjeća kako se u povijesti Crkve i našega naroda dogodilo puno toga Božjega molitvom svete krunice i zagovorom Isusove Majke. Spomenuo je kako su posebna radost ovoga Gospina spomendana četiri obitelji koje su donijele svoju djecu na krštenje te im je izrazio osjećaje poštovanja i zahvalnosti za služenje životu.

U homiliji biskup Antun je na temelju naviještene Božje riječi izložio Božji naum o braku. Usporedio je instituciju braka s izgradnjom neke građevine, ustvrdivši da je brak ustanova koja se gradi po Božjem projektu i po njegovu daru koji se zove ljubav. Rekao je da je ljubav u braku uzajamna darovanost muške i ženske osobe jedne drugoj, kojom izgrađuju najdublje međusobno zajedništvo iz kojeg se rađa novi život te oni bivaju slični Božjem trojstvenom biću. Na temelju Isusova razgovora s farizejima u današnjem evanđelju, biskup je naglasio važnost čvrstine braka. Kao što građevina, da bi mogla trajno opstati, mora biti čvrsto sagrađena, tako i brak mora biti čvrsto utemeljen na Božjem naumu, a ne na ljudskim uredbama. Nadovezujući se na Isusovu tvrdnju kako je odredba Mojsijevog zakona da muž može pisanim putem otpustiti svoju ženu i oženiti se drugom, bila posljedica tvrdoće ljudskog srca, biskup je rekao da je to nutarnje stanje ljudskog duha u kojem nema ljubavi te bračni



drugovi nisu sposobni živjeti jedni za druge, ali da to nije u skladu s onim što je Bog zamislio na početku i da čovjek ne smije rastavljati ono što je Bog sastavio.

Na koncu misnog slavlja biskup je rekao da ono što ljubav ostvari traje vječno. Roditeljima novokrštene djece

poručio je da su oni Božji suradnici za vječni život jer njihova djeca, plod njihove ljubavi, nisu stvorena samo za ovozemaljski život, nego i za Božju vječnost u koju ih je Isus Krist uključio po krštenju.

Katica Vrgoč više od 30 godina vodi župski zbor u Kuzmici

Tekst i fotografije: Vesna Milković

Mi nismo zbor, kao neki, koji bi pjevao u četiri glasa, pjevamo u dvoglasju, to je obično pučko pjevanje, ali baš zbog toga da svi mogu pjevati. Kad odozgor s kora čujem i bake i mlade kako pjevaju, onda mi je srce puno – kazala je Katica.

Viš od 30 godina Katica Vrgoč svira, pjeva i vodi župski zbor u Kuzmici za što je, prilikom nedavnog obilježavanja 50. obljetnice osnivanja župe, dobila priznanje. - Bila sam počašćena i sretna jer lijepo je kad vidiš da je netko primijetio tvoj trud – kazala nam je Katica.

Od malih nogu

S crkvenom glazbom Katica se sreća još kao djevojčica u kuzmičkoj crkvi kada je ondje odlazila s majkom Ankicom Vitez, koja je preko 35 godina spremala crkvu i pomagala župniku. - U crkvi je bio jedan stari harmonij po kojem sam ja, dok je mama spremala, išla tipkati i nekako me ta glazba privlačila. Pokojni župnik Đuro Benić je tada, valjda, vidio nekakav potencijal u meni i moje je roditelje nagovorio da me daju časnim sestrama da idem učiti svirati. Prve 'glazbene korake' sam stekla sa sestrom Vilkom u Požegi. Vježbala sam s njom jedno dvije godi-

ne, naučila sam note i osnove crkvene glazbe, a sve ostalo znanje sam stjecala 'u putu', sama. Naime, ja već 20 godina pjevam u zboru medicinskih sestara i ondje smo kroz to vrijeme imali razne voditelje pa sam, od onog što čujem i sviđam mi se, uzimala sebi note i onda vježbala i učila. Dakle, laik sam, nemam niti jednog dana u glazbenoj školi, ali ljubav prema toj vrsti glazbe je zasađena u meni od malih dana i onda, uz malo truda, učila sam

sama – ispričala je Katica.

Nije bilo lako, dodala je, toliko godina voditi zbor i svake nedjelje biti u 11 sati na misi, no uz potporu i razumijevanje supruga Ljupka i sinova Marija i Dražena, uspjela je. - Ne bih mogla to raditi da me ne podržavaju, osobito suprug jer, dok su djeca bila mala, on je ostajao kod kuće s njima, pazio na ručak, dok sam ja nedjeljom išla u crkvu. A onda, vjerojatno uz Božju providnost, dobila sam posao u bolnici na dijalogu koja ne radi nedjeljom tako da mi je to dalo neku slobodu pa sam se mogla upustiti u nešto što je meni drago, a to je crkvena glazba – pojasnila je Katica.

Zborsko hodočašće

U kuzmičkom crkvenom zboru je dvadeset i dvoje pjevača od čega je osam muških glasova. Svi zajedno, kaže Katica, postali su jedno jedinstveno društvo koje je spremno doći na probu kad god treba, a uoči važnijih nastupa to je i dva puta tjedno. Druže se i privatno, izvan crkve. Zajedno povremeno odlaze na hodočašća, kao svojevremeno u Krašić pa ondje pjevaju na misi. Nastupili su i na biskupijskom susretu župskih zborova.

- Što ćemo pjevati dogovaramo sa župnikom, ali nastojim da to budu pjesme koje puk zna. Volim kad cijela crkva pjeva s nama. Mi nismo zbor,

kao neki, koji bi pjevao u četiri glasa, pjevamo u dvoglasju, to je obično pučko pjevanje ali baš zbog toga da svi mogu pjevati. Kad odozgor s kora čujem i bake i mlade kako pjevaju, onda mi je srce puno – kazala je Katica.

A srce će puno Katici, i ne samo njoj, biti i u nadolazećim predbožićnim i božićnim danima za što se već naveliko sprema. - Od prvoga dana došašća svako jutro na zornicama smo mi iz zbora ti koji pjevamo i animiramo vjernike. Naravno, i na polnočki i na sam Božić jer želim da crkva ori od naših lijepih božićnih pjesama. Za polnočku bih pripremila i nešto novo, ali o tome se još moram dogovoriti sa župnikom – dodala je Katica.

Osim oko pjevanja, Katica će se brinuti i za uređenje božićnih jaslaca jer i inače župniku Ivici Bošnjaku, sa svojom sestrom Marijom Jagodić, pomaže u crkvi. - Obično nas šest-sedam smo zaduženi za jaslce. Muškarci odraduju one teže, fizičke, poslove, a mi se brinemo da to sve lijepo izgleda. Preko godine sestra i ja održavamo misno ruho, brinemo za oltarnike i slično. Sve mora biti čisto, 'uštrkano' i mijenja se svaka dva tjedna. Tome nas je podučila naša majka, kojoj je sada 88 godina, a koja je u nas 'ulila' i ljubav prema Bogu – rekla je na kraju Katica.

